

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.7.2011
KOM(2011) 456 slutlig

2011/0197 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fritidsbåtar och vattenskotrar

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 958 slutlig}

{SEK(2011) 959 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Allmänt

Direktivet om fritidsbåtar¹ antogs 1994 för att reglera utsläppandet av nöjesbåtar på den europeiska marknaden. I detta direktiv fastställs väsentliga säkerhetskrav som tillverkarna ska uppfylla vid utformningen av dessa vattenfarkoster för att de ska vara säkra när de släpps ut på EU-marknaden. Tillverkarna måste fullgöra flera olika skyldigheter för att visa att deras produkt överensstämmer med direktivet, bland annat upprätta en försäkran om att vattenfarkosten i fråga överensstämmer med direktivets väsentliga krav, anbringa CE-märkningen på produkten och ge användarna information om hur produkten ska användas och underhållas.

Direktiv 94/25/EG ändrades genom direktiv 2003/44/EG. Här införs en rad olika gränsvärden för avgasutsläpp för framdrivningsmotorer samt bullernivåer för vattenfarkoster med framdrivningsmotorer, både för motorer med kompressionständning och för motorer som arbetar enligt ottoprincipen. De viktiga luftföroreningar som regleras genom direktivet om fritidsbåtar är kväveoxider (NO_x), kolväten (HC) och partiklar (PT). Genom direktiv 2003/44/EG utvidgades tillämpningsområdet för direktivet om fritidsbåtar till att även omfatta vattenskotrar.

I samma ändringsdirektiv finns en översynsklausul (artikel 2) som syftar till att stärka gränsvärdena så att de återspeglar den tekniska utvecklingen för marina motorer för fritidsbruk samt behovet att harmonisera gränsvärdena internationellt, särskilt när det gäller USA. Samtidigt bör de små och medelstora företagens utsatta position beaktas, eftersom denna sektor huvudsakligen består av sådana företag (mer än 95 procent).

De små och medelstora företagen inom denna sektor arbetar framför allt med båtkonstruktion eller marinanpassning av motorer (modifiering och montering av bilmotorer och andra motorer i båtar). Det finns också ett fåtal småskaliga motortillverkare som är verksamma på EU-marknaden och levererar enbart till den.

I översynsklausulen (artikel 2) fastställs också att kommissionen ska rapportera om möjligheterna att ytterligare förbättra miljöegenskaperna hos motorer samt om så bedöms lämpligt mot bakgrund av denna rapport lägga fram lämpliga förslag för Europaparlamentet och rådet. Kommissionen kom 2007 med en rapport (KOM(2007) 313) där den tillkännagav att den skulle undersöka alternativen för att ytterligare sänka gränsvärdena för avgasutsläpp från fritidsbåtars motorer.

Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Direktivet om fritidsbåtar utgör en del av EU-lagstiftningen som förenar marin säkerhet och miljöaspekter.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar (EGT L 164, 30.6.1994, s. 15).

Ett av de s.k. flaggskeppsinitiativ som har fastställts i Europa 2020-strategin² syftar till att skapa ett resurseffektivt Europa för att klara klimat-/energimålen. Genom den integrerade havspolitik³ inlemmas miljöskyddet i EU:s alla politikområden, särskilt de som påverkar den marina miljön. Översynen av direktivet om fritidsbåtar sker mot denna allmänna bakgrund. Den bidrar också till målet för 2010 som var det internationella året för biologisk mångfald.

Direktivet om fritidsbåtar är i linje med målet för CAFE-initiativet ”Ren luft i Europa”⁴ som utgör en integrerad och långsiktig strategi för att minska luftföroreningarnas negativa inverkan på människors hälsa och miljön som beskrivs i direktiv 2008/50/EG om luftkvalitet och renare luft i Europa.⁵

Direktivet om fritidsbåtar omfattar endast hälsorelaterade föroreningar från motorers avgasutsläpp, som partiklar (PT), kväveoxider (NO_x) och kolväten (HC). I detta direktiv behandlas inte koldioxid (CO₂). I dag finns det inga tillgängliga inventeringar eller uppgifter om koldioxidutsläppen från fritidsbåtars motorer. Men koldioxidutsläppen från motorer inom denna sektor kan komma att behandlas längre fram i linje med den senaste utvecklingen inom vägtrafiksektorn, antingen genom frivilliga åtgärder eller också genom regleringsåtgärder.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Samråd med berörda parter

Arbetet med översynen inleddes redan 2008. Omfattande samråd har ägt rum, bland annat inom ständiga kommittén för fritidsbåtar med medlemsstaternas myndigheter och andra parter som bransch-, konsument- och standardiseringsorganisationer samt företrädare för organ för bedömning av överensstämmelse.

Ett offentligt Internetsamråd hölls i maj/juli 2009. Kommissionen fick 32 svar på frågeformuläret, som enbart publicerats på engelska. Resultaten av det offentliga samrådet finns på

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?lang=sv&tpa_id=160&item_id=3088&tk=

Svaren på detta samråd visade att det fanns ett stöd för att införa strängare gränsvärden för avgasutsläpp samtidigt som de små och medelstora företagens position beaktas. De svarande ansåg att samma gränsvärden bör gälla inte bara i EU/EES-länderna, utan även i andra delar av världen, särskilt USA. Undersökningen bekräftade också att en ytterligare sänkning av bullervärdena för vattenfarkoster med framdrivningsmotorer inte skulle vara någon effektiv lösning på problemet med störande buller i utsatta områden.

² KOM(2010)2020 slutlig.

³ Se till exempel grönboken (KOM(2006) 275 slutlig) *Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven*, kommissionens meddelande (KOM(2007) 575 slutlig) *An integrated Maritime Policy for the European Union* och på senare tid Clean Ship Initiative som föreslogs av GD Havsfrågor och fiske 2009. Samtliga dessa initiativ visar på behovet av ett starkt miljöskydd inom all havspolitik.

⁴ Se länken: http://europa.eu/legislation_summaries/other/l28031a_sv.htm

⁵ Se länken: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0050:SV:NOT>

Av samrådet framgick särskilt att fritidssjöfartens särdrag bör avspeglas bättre i EU-lagstiftningen. Farhågor framfördes i fråga om den ytterst aktiva begagnat-marknaden samt egenkonstruerade båtar. Av svaren framgick också att det finns behov av att klargöra skyldigheterna för de ekonomiska aktörerna, inklusive privatimportörerna, samt de nationella tillsynsmyndigheternas befogenheter.

Extern experthjälp

Flera externa studier har beställts för att man ytterligare ska kunna undersöka hur miljöegenskaperna hos fritidsbåtars motorer har förbättrats och vilken inverkan det har haft.

- **TNO⁶** *Stocktaking study on the current status and developments of technology and regulations related to the environmental performance of recreational marine engines – Final Report*, januari 2005 (även kallad *inventeringsstudien*). Kommissionen beställde denna studie efter att ha infört miljökrav i direktivet om fritidsbåtar. Syftet med studien var att utvärdera hur användningen av framdrivningsmotorer i fritidsbåtar har påverkat miljön.
- **European Confederation of Nautical Industries (ECNI)** *Study on The Feasibility and Impact of Possible Scenarios for Further Emission Reduction Measures for Recreational Craft Engines in the Context of Directive 94/25/EC, as Amended by Directive 2003/44/EC: Impact Assessment Report – Final Report*, 26 oktober 2006. Följderna och fördelningseffekterna av de fyra möjliga scenarion för ytterligare sänkning av gränsvärdena för avgasutsläpp som identifierats i TNO-studien kartlades och mättes i detalj i denna studie.
- **ARCADIS⁷** *Complementary Impact Assessment Study on possible emission reduction measures for recreational marine engines* – juni 2008. Resultaten i den föregående studien fick kommissionen att ta initiativ till ytterligare en studie för att identifiera och bedöma nya scenarion med hänsyn till de små och medelstora företagens särställning inom sektorn för fritidsbåtar.

- Dessa studier finns tillgängliga på:

http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/maritime/documents/index_en.htm

Konsekvensbedömning

Kommissionen har gjort en ingående konsekvensbedömning i enlighet med sitt arbetsprogram.

I konsekvensbedömningen anses särskilt följande tre aspekter av översynen ha betydande konsekvenser:

A. Avgasutsläpp.

B. Buller.

⁶ *Stocktaking study on the current status and developments of technology and regulations related to the environmental performance of recreational marine engines – Final Report*, januari 2005, TNO för GD Näringsliv.

⁷ *Complementary Impact Assessment Study on possible emission reduction measures for recreational marine engines* – juni 2008, ARCADIS för GD Näringsliv.

C. Anpassning till den nya rättsliga ramen.

För dessa tre områden har följande alternativ analyserats i detalj.

A. Gränsvärden för avgasutsläpp för motorer

Alternativ 1 – Ingen förändring

De befintliga **gränsvärdena för avgasutsläpp** i direktivet ligger kvar på samma nivå som i ändringsdirektivet 2003/44/EG.

Alternativ 2 – Strängare gränsvärden för avgasutsläpp (steg II)

Möjligheten att införa steg II när det gäller gränsvärden för avgasutsläpp har utvärderats. Sammanlagt fem olika förslag till möjliga scenarion för strängare gränsvärden lades fram (för mer information, se konsekvensbedömningen s. 21).

Scenario 5 valdes ut som det scenario som var lämpligast att gå vidare med för en fortsatt bedömning. I detta scenario 5 harmoniseras gränsvärdena med USA såväl när det gäller motorer som arbetar enligt ottoprincipen och motorer med kompressionständning. För motorer med kompressionständning är gränsvärdena de som fastställs i US EPA 40 CFR del 1042 för marina dieselmotorer för fritidsbruk. För motorer som arbetar enligt ottoprincipen är gränsvärdena de som fastställs i US EPA 40 CFR del 1045 för nya motorer som arbetar enligt ottoprincipen och ej är avsedda att användas på väg samt utrustning och fartyg.

Alternativ 3 – Strängare gränsvärden för avgasutsläpp (steg II) kombinerat med dämpande åtgärder för att begränsa negativa ekonomiska/sociala effekter

Med detta alternativ undersöker man olika möjligheter att skärpa reglerna för avgasutsläpp och samtidigt införa en dämpande åtgärd i syfte att begränsa de negativa ekonomiska och sociala effekter som införandet av högre utsläppsvärden kan få för tillverkarna.

Delalternativ 3.1 – Användning av ett flexibilitetssystem

Ett alternativ för att dämpa effekterna av strängare bestämmelser för avgasutsläpp skulle kunna vara att införa ett flexibilitetssystem. Tanken är att motortillverkarna ska tillåtas släppa ut ett begränsat antal motorer för fritidsbåtar som överensstämmer med det tidigare utsläppssteget på marknaden även sedan de nya gränsvärdena för avgasutsläpp har trätt i kraft.

Delalternativ 3.2 – Användning av en övergångsperiod för samtliga motortillverkare (tre år)

Förslaget innebär att det ska införas en övergångsperiod på tre år efter det att direktivet har trätt i kraft för att ge motortillverkarna möjlighet att anpassa motorerna till den nya tekniken.

Delalternativ 3.3 – Användning av en övergångsperiod för samtliga motortillverkare + en särskild övergångsperiod för små och medelstora motortillverkare som släpper ut utombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen < 15 kW på EU-marknaden (tre + tre år).

Den treåriga övergångsperioden för hela branschen skulle kvarstå. Utöver detta skulle ytterligare en treårsperiod (sex år från ikraftträdandet) beviljas små och medelstora motortillverkare som släpper ut motorer som arbetar enligt ottoprincipen under 15 kW på marknaden.

I konsekvensbedömningen ansågs detta sista delalternativ vara att föredra.

B. Gränsvärden för buller för vattenfarkoster med framdrivningsmotorer.

Alternativ 1 – Ingen förändring

De befintliga **gränsvärdena för buller** i direktivet ligger kvar på samma nivå som i ändringsdirektivet 2003/44/EG.

Alternativ 2 – Strängare gränsvärden för buller

Detta skulle innebära en skärpning av EU:s nuvarande gränsvärden för buller som reglerar det ljud som avges av vattenfarkoster.

Alternativ 1 (att behålla de nuvarande gränsvärdena) ansågs vara det bästa alternativet eftersom det

- inte medför några kostnader för överensstämmelse (företagen behöver inte investera i ny teknik för att uppnå de gränsvärden som krävs),
- ger möjlighet att uppnå miljömålen genom särskilt avpassade nationella åtgärder, som har utformats speciellt för de områden i respektive land där vattenfarkosterna framförs.

Medlemsstaterna skulle få större handlingsutrymme att utarbeta särskilda åtgärder som på ett effektivt sätt skulle kunna begränsa buller, eftersom bullret från vattenfarkoster inte bara kommer från motorer, utan också beror på faktorer som drift, väderförhållanden osv.

C. Anpassning av direktivet om fritidsbåtar till den nya rättsliga ramen

Till följd av antagandet av förordning (EG) nr 765/2008 och beslut 768/2008/EG måste direktivet om fritidsbåtar anpassas till principerna för den nya rättsliga ramen. I grunden innebär detta att man måste införa de kapitel som beskriver de ekonomiska aktörernas skyldigheter, befogenheterna för organ för bedömning av överensstämmelse och marknadskontrollmyndigheter, nya moduler för bedömning av överensstämmelse samt CE-märkningens ställning.

Eftersom kommissionen har åtagit sig att anpassa sektorslagstiftningen till den nya rättsliga ramen, inriktades konsekvensbedömningen enbart på en analys av effekterna av en sådan anpassning. Dessa effekter skulle huvudsakligen vara positiva, eftersom de övergripande bestämmelserna klargör vissa frågor där det för närvarande råder ovisshet. Rättssäkerheten skulle gynna alla parter: ekonomiska aktörer, myndigheter på nationell nivå och EU-nivå samt

konsumenter. Vissa nya skyldigheter som har fastställts för de ekonomiska aktörerna kan få ekonomiska konsekvenser i form av nya kostnader för de ekonomiska aktörerna.⁸

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER

De viktigaste delarna i översynen

3.1. Förtydligande av direktivets tillämpningsområde och begrepp

För att det ska bli lättare för tillverkare och nationella myndigheter att tillämpa direktivet om fritidsbåtar bör man förtydliga tillämpningsområdet och vissa definitioner i direktivet.

Det har tidigare förekommit diskussioner om innebörden av begreppet ”fritidsbåtar” i direktivet, som ibland har hävdats vara ett övergripande begrepp som omfattar både fritidsbåtar och vattenskotrar. Denna brist på klarhet undanröjs nu genom att det införs ett nytt överordnat begrepp, ”vattenfarkoster”, som omfattar både fritidsbåtar och vattenskotrar.

Eftersom begreppet ”fritidsbåtar” nu uppenbarligen är begränsat till endast vissa typer av produkter som omfattas av direktivet, ändras direktivets titel till ”direktivet om fritidsbåtar och vattenskotrar” för att titeln bättre ska motsvara tillämpningsområdet.

När det gäller förteckningen över de produkter som inte omfattas är det nödvändigt att lägga amfibiefordon till denna förteckning för att undanta dem från direktivets krav. Med hänsyn till samstämmigheten och av tydlighetsskäl anges det också att endast vattenskotrar avsedda för sport- och fritidsändamål omfattas av direktivet och inte till exempel vattenskotrar avsedda för räddningstjänst och polisinsatser. Definitionen av ”kanoter” som undantas från tillämpningsområdet klargörs också för att ange att kanoten måste ha ”utformats för att framdrivas enbart med handpaddling” för att undantas från direktivets tillämpningsområde.

Det är också lämpligt att fastställa definitioner av ”vattenfarkoster byggda för eget bruk” och ”privatimportör” som är specifika för denna sektor för att göra det lättare att förstå och tillämpa direktivet på ett enhetligt sätt.

3.2. Allmänt säkerhetskrav

Av tydlighetsskäl och med hänsyn till samstämmigheten med andra direktiv i enlighet med den nya metoden måste det uttryckligen anges att produkter som omfattas av detta direktiv endast får släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de uppfyller det generella kravet om att inte äventyra säkerheten och hälsan för personer, egendom eller miljön och endast om de uppfyller de väsentliga krav som föreskrivs i bilaga I. Att fastställa detta allmänna säkerhetskrav är viktigt eftersom det kan användas som rättslig grund för att avlägsna osäkra vattenfarkoster från marknaden, särskilt om man upptäcker en ny risk som inte omfattas av de harmoniserade standarderna.

⁸ Konsekvenserna av anpassningen till den nya rättsliga ramen utvärderas noga i konsekvensbedömningen Omnibus (kommissionens förslag där flera direktiv anpassas till den nya rättsliga ramen på samma gång).

3.3. Avgasutsläpp

3.3.1. De nya strängare avgasutsläppen

Nya strängare gränsvärden fastställs för avgasutsläpp av kväveoxider (NO_x), kolväten (HC) och partiklar (PT).

För motorer med kompressionständning fastställs gränsvärdena utifrån US EPA:s standarder för marina dieselmotorer för fritidsbruk (40 CFR del 1042). För motorer som arbetar enligt ottoprincipen fastställs gränsvärdena utifrån US EPA:s utsläppsstandarder för nya motorer som arbetar enligt ottoprincipen och ej är avsedda att användas på väg samt utrustning och fartyg (40 CFR del 1045). Detta gör att gränsvärdena fastställs på en nivå som avspeglar den tekniska utvecklingen i fråga om renare marinmotorteknik och som möjliggör en utveckling som går mot en internationell harmonisering av gränsvärdena för avgasutsläpp.

Som kompensation för den betydande minskning av andra luftföroreningar som uppnås har gränsvärdena för koloxid lättats något. På så sätt kan man också se till att industrins kostnader för överensstämmelse ligger kvar på en proportionerlig nivå. Denna lättnad innebär emellertid inte någon säkerhetsrisk.

3.3.2. Referensbränslen och provningscykler

De testbränslen som används vid bedömningen av överensstämmelse med gränsvärdena för avgasutsläpp behöver avspegla den sammansättning av bränslen som används på den relevanta marknaden. Europeiska testbränslen måste därför användas vid typgodkännande av tillverkare inom unionen. Men eftersom tillverkare utanför EU kanske inte har tillgång till europeiska referensbränslen är det nödvändigt att ge de myndigheter som utför bedömningen av överensstämmelse (de anmälda organen) möjlighet att godta att motorer testas med andra referensbränslen. Valet av referensbränslen ska emellertid begränsas till de amerikanska och japanska specifikationer som anges i relevant ISO-standard så att testresultaten blir jämförbara och håller hög kvalitet (Förbränningsmotorer ej avsedda för vägfordon – Avgasmätning – Del 5: Provningsbränslen. För närvarande EN ISO 8178-5:2008).

Utöver detta måste relevanta provningscykler specificeras med hänvisning till samma ISO-standard (Förbränningsmotorer ej avsedda för vägfordon – Avgasmätning – Del 4: Provningscykler för olika motorapplikationer, för närvarande EN ISO 8178-4:1996).

Sektorn för fritidsbåtar arbetar aktivt med att utveckla innovativa lösningar för framdrivningssystem, vilket omfattar hybridmotorer, elmotorer och till och med bränsleceller. I framtiden kan särskilda provningscykler komma att tas fram för hybridsystem.

3.3.3. Dämpande åtgärder för sektorn

En allmän treårig övergångsperiod planeras för hela branschen. När det gäller kraven för avgasutsläpp beviljas utöver detta ytterligare en treårsperiod för små och medelstora motortillverkare som släpper ut motorer som arbetar enligt ottoprincipen under 15 kW på marknaden. Detta behövs för att de små och medelstora företag som är verksamma inom detta marknadssegment ska kunna undvika finansieringsstörningar och anpassa sin produktion till de nya bestämmelserna.

3.4. Konstruktionskrav

Ett nytt krav införs för att göra det obligatoriskt att installera spillvattentankar i vattenfarkoster som är utrustade med toalett i syfte att bidra till skyddet av den marina miljön.

3.5. Bedömning som utförs efter tillverkningen samt privatimportörer

Direktiv 94/25/EG innehåller bestämmelser om den bedömning av fritidsbåtar som utförs efter tillverkningen av en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut produkten på marknaden i fall där varken tillverkaren eller dennes representant fullgör sina förpliktelser för produktens överensstämmelse med direktivet. För samstämmighetens skull är det därför lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för detta förfarande så att det inte enbart omfattar fritidsbåtar utan även vattenskotrar. Av tydlighetsskäl måste det anges exakt i vilka situationer som detta förfarande kan tillämpas samt av vem. Dessa är som följer:

- Privatimportörer, dvs. varje fysisk eller juridisk person som i samband med icke-kommersiell verksamhet importerar en produkt från ett tredjeland till unionen i syfte att ta den i bruk för egen del.
- Varje person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk en motor eller vattenfarkost som har genomgått en omfattande förändring eller ombyggnad eller som ändrar det avsedda ändamålet för en vattenfarkost som inte omfattas av detta direktiv på ett sådant sätt att den omfattas av detta direktiv.
- Varje person som på marknaden släpper ut en vattenfarkost som är byggd för eget bruk, innan den femårsperiod som avses i artikel 2.2 a vii har löpt ut.

När det gäller import av fritidsbåtar och vattenskotrar ska det noteras att till skillnad från direktiv 94/25/EG ska bedömningen som görs efter tillverkningen endast tillämpas vid privatimportörers icke-kommersiella import. Syftet med detta är att förhindra att förfarandet missbrukas för kommersiella syften. För att säkerställa att det anmälda organet gör en tillförlitlig bedömning av produktens överensstämmelse finns det slutligen också ett behov av att utvidga skyldigheterna för den person som begär en bedömning efter tillverkningen genom att han eller hon ska lämna handlingar till det anmälda organet. Personen i fråga måste lämna alla handlingar som krävs för att bedöma produktens överensstämmelse.

3.6. Anbringande av CE-märkningen

Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas på vattenfarkoster, utrustning och motorer fastställs i detta direktiv. Jämfört med direktiv 94/24/EG bör skyldigheten att anbringa CE-märkning även utvidgas till alla inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem som anses uppfylla de väsentliga krav som fastställs i bilaga I del B och del C.

CE-märkningen måste anbringas på vattenfarkoster, motorer och utrustning. Om det gäller utrustning där detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av produktens storlek eller art, kan märkningen i stället anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.

3.7. Rapportering

För att stärka övervakningen av direktivet och dess effektivitet införs en ny skyldighet för medlemsstaterna: vart femte år ska de sända en rapport om direktivets tillämpning till kommissionen. Den rapporten ska framför allt innehålla information om situationen när det gäller säkerhet och miljöprestanda för de produkter som omfattas av detta direktiv, om hur verkningfullt direktivet är samt en beskrivning av den marknadsövervakning som bedrivs av medlemsstaterna.

3.8. Anpassning av direktivet om fritidsbåtar till den nya rättsliga ramen och tillämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse

3.8.1. Övergripande bestämmelser

Den 9 juli 2008 antog Europaparlamentet och rådet två rättsakter om saluföring av produkter: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter⁹ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter¹⁰.

I förordningen fastställs övergripande bestämmelser om ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, CE-märkning och gemenskapsramen för marknads kontroll och kontroll av produkter som förs in på gemenskapsmarknaden, som också ska tillämpas på produkter som omfattas av detta direktiv. Av tydlighetsskäl anges tillämpningen av denna förordning uttryckligen i detta direktiv.

I beslutet fastställs gemensamma principer och referensbestämmelser för den lagstiftning som baseras på den nya metodens principer. För att säkerställa förenlighet med annan sektorsspecifik produktlagstiftning bör vissa bestämmelser i detta direktiv anpassas till det beslutet, såvida inte särskilda omständigheter i olika sektorer kräver andra lösningar. Vissa definitioner, allmänna skyldigheter för ekonomiska aktörer, presumtion om överensstämmelse, formell invändning mot harmoniserade standarder, regler för CE-märkning, krav på organen för bedömning av överensstämmelse, anmälningsförfaranden samt bestämmelser om förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk bör därför anpassas till det beslutet. Sektorsspecifika undantag krävs framför allt för att beakta situationen med privatimport av vattenfarkoster till EU.

3.8.2. Förfaranden för bedömning av överensstämmelse

De förfaranden för bedömning av överensstämmelse som tillverkaren kan använda fastställs också med hänvisning till det övergripande beslutet. I artikel 25 fastställs emellertid vissa tilläggskrav för att beakta sektorns särskilda behov när det gäller utförandet av bedömningen av överensstämmelse. Dessa ingår i modulerna för bedömning av överensstämmelse i direktiv 94/25/EG. I det övergripande beslutet finns också en möjlighet att använda ackrediterade interna organ i stället för anmälda organ i vissa moduler, men detta behandlas inte i detta direktiv eftersom det inte lämpar sig för sektorn.

⁹ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁰ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

Erfarenhet har visat att för att beakta de behov som finns vid tillverkningen är det lämpligt att tillåta ett större urval av certifieringsförfaranden än tidigare i följande fall:

- För fritidsbåtar i kategori C med en skrovlängd på 12–24 m där harmoniserade standarder har tillämpats (även intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning är möjlig).
- För utrustning (även modul B + E är möjlig).
- När det gäller bedömning av överensstämmelse av avgasutsläpp och buller bör man skilja mellan å ena sidan fall där harmoniserade standarder har tillämpats och å andra sidan fall där harmoniserade standarder inte har tillämpats. I de sistnämnda fallen är det befogat att kräva ett striktare förfarande för bedömning av överensstämmelse i de förstnämnda fallen. Möjligheten att använda referensbåtdata för provning av buller anses överflödigt och utgår därför, eftersom den inte har utnyttjats i praktiken.

3.9. Kommittéförfarande och delegerade akter

För att beakta Lissabonfördragets bestämmelser om delegerade akter införs regler om antagande av delegerade akter i direktivet.

Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 95 i EG-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Direktiv 94/25/EG innebär en fullständig harmonisering på grundval av artikel 95 i fördraget med syftet att inrätta en väl fungerande inre marknad för vattenfarkoster. Man får inte i nationell lagstiftning införa ytterligare bestämmelser om konstruktion av vattenfarkoster eller om avgasutsläpp och buller som skulle innebära att produkterna måste ändras eller som påverkar villkoren för att få släppa ut dem på marknaden. Översynen av bestämmelserna i direktiv 94/25/EG vad gäller konstruktionskrav och avgasutsläpp avser ett område där unionen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 andra stycket i EG-fördraget är därför inte tillämplig.

Det måste betonas att översynen syftar till att klargöra vilka produkter som ska omfattas av direktivet men inte till att utvidga eller förändra räckvidden på annat sätt. Subsidiaritetsprincipen enligt artikel 5 andra stycket i EG-fördraget gäller därför inte heller i detta avseende.

Subsidiaritetsprincipen skulle kunna gälla de bestämmelser som syftar till en bättre efterlevnad av direktivet och framför allt kommer från den nya rättsliga ramen (se även 3.7.). Erfarenhet har visat att medlemsstaterna själva inte har kunnat genomföra en tillräckligt enhetlig och effektiv efterlevnadskontroll och marknadsövervakning. Frågan om man ska fastställa vissa obligatoriska gemensamma minimikrav har därför uppkommit. Enligt förslaget skulle de nationella myndigheterna fortfarande ansvara för dessa åtgärder men vissa allmänna EU-krav skulle införas för att säkerställa lika behandling, lika villkor för ekonomiska aktörer och samma skyddsnivå för medborgarna i alla medlemsstater.

Proportionalitetsprincipen

I enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen. För att behålla fördelarna med den inre marknaden inom sektorn för vattenfarkoster måste alla eventuella ändringar av det befintliga direktivet göras på unionsnivå. Om medlemsstaterna agerade på egen hand skulle detta medföra en mängd olika krav som skulle hindra och urholka de resultat som uppnåtts på den inre marknaden och mycket sannolikt skapa förvirring bland både konsumenter och tillverkare. Följderna skulle kunna bli högre priser för konsumenterna, eftersom tillverkarna måste återgå till att följa medlemsstaternas särskilda krav.

Direktivets ändringar kommer varken att belasta branschen – och då i synnerhet de små och medelstora företagen – eller förvaltningarna i onödan eller medföra onödiga kostnader för dem. Det finns ett antal alternativ för hur man kan göra det befintliga direktivet tydligare utan att införa betydande nya krav som medför kostnader. I de fall där ändringarna medför mer omfattande konsekvenser har man med hjälp av konsekvensbedömningen kunnat välja det alternativ som bäst står i proportion till de problem som måste lösas.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas kommer direktiv 94/25/EG om fritidsbåtar att upphävas.

Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget är av betydelse för EES-området och bör därför omfatta detta.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om fritidsbåtar och vattenskotrar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/25/EG av den 16 juni 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar¹³ antogs som ett led i upprättandet av den inre marknaden för att harmonisera säkerhetskraven på fritidsbåtar i alla medlemsstater och undanröja hinder för handeln med fritidsbåtar mellan medlemsstaterna.
- (2) Direktiv 94/25/EG omfattade ursprungligen endast fritidsbåtar som är minst 2,5 och högst 24 m långa. Genom rådets och Europaparlamentets direktiv 2003/44/EG av den 16 juni 2003 om ändring av direktiv 94/25/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar i fråga om fritidsbåtar¹⁴ utvidgades tillämpningsområdet för direktiv 94/25/EG till att omfatta vattenskotrar, och miljöskydds krav infördes i direktivet genom att det antogs gränsvärden för avgasutsläpp (CO, HC, NOx och partiklar) och bullernivåer för framdrivningsmotorer, för förbränningsmotorer som arbetar såväl med kompressionständning som enligt ottoprincipen.

¹¹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹² EUT C [...], [...], s. [...].

¹³ EGT L 164, 30.6.1994, s. 15.

¹⁴ EUT L 214, 26.8.2003 s. 18.

- (3) Direktiv 94/25/EG bygger på de principer som anges i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder¹⁵. Där fastställs således enbart grundläggande säkerhetskrav för fritidsbåtar, medan de tekniska detaljerna antas av Europeiska standardiseringskommittén (CEN) och Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering (Cenelec) i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster¹⁶. Produkter som överensstämmer med sådana harmoniserade standarder, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med kraven i direktiv 94/25/EG. Erfarenheten har visat att dessa grundläggande principer fungerar bra inom denna sektor och bör behållas och främjas ytterligare.
- (4) Den tekniska utvecklingen på marknaden har dock skapat nya frågor när det gäller miljökraven i direktiv 94/25/EG. För att ta hänsyn till denna utveckling, och för att det ska finnas tydliga bestämmelser för saluföring av produkter som omfattas av detta direktiv, bör vissa aspekter av direktiv 94/25/EG ses över och förbättras och av tydlighetsskäl bör direktivet ersättas genom det här direktivet.
- (5) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter¹⁷ fastställs övergripande bestämmelser om ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse, om CE-märkning och om unionens ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden, vilka är tillämpliga även på produkter som omfattas av detta direktiv.
- (6) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter¹⁸ fastställs gemensamma principer och referensbestämmelser för lagstiftning i enlighet med den nya metoden. För att säkerställa förenlighet med annan sektorsspecifik produktlagstiftning bör vissa bestämmelser i detta direktiv anpassas till det beslutet, såvida inte särskilda omständigheter i olika sektorer kräver en annan lösning. Vissa definitioner, allmänna skyldigheter för ekonomiska aktörer, presumtion om överensstämmelse, formell invändning mot harmoniserade standarder, regler för CE-märkning, krav på organen för bedömning av överensstämmelse, anmälningsförfaranden samt bestämmelser om förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk bör därför anpassas till det beslutet.
- (7) För att det ska bli lättare för tillverkare och nationella myndigheter att tillämpa detta direktiv bör tillämpningsområdet och definitionerna i direktiv 94/25/EG förtydligas. Framför allt bör det klargöras att amfibiefordon ska undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv. Det är dessutom nödvändigt att närmare fastställa vilken typ av kanoter och kajaker som ska undantas från tillämpningsområdet för detta direktiv samt att klargöra att endast vattenskotrar avsedda för sport- och fritidsändamål omfattas av direktivet.

¹⁵ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

¹⁶ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

¹⁷ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

¹⁸ EUT L 218, 13.8.2008, s. 82.

- (8) Det är också lämpligt att fastställa definitioner av ”vattenfarkoster byggda för eget bruk” och ”privatimportör” som är specifika för denna sektor för att göra det lättare att förstå och tillämpa detta direktiv på ett enhetligt sätt.
- (9) Produkter som omfattas av detta direktiv och som släpps ut på unionsmarknaden eller tas i bruk bör överensstämja med relevant unionslagstiftning, och de ekonomiska aktörerna bör, i förhållande till den roll de har i leveranskedjan, ansvara för att produkterna uppfyller erforderliga krav, så att en hög nivå i fråga om skydd av allmänna intressen såsom hälsa och säkerhet, konsument- och miljöskydd kan säkerställas, och att rättvisa konkurrensvillkor på unionsmarknaden kan garanteras.
- (10) Alla ekonomiska aktörer som ingår i leverans- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att produkter som omfattas av detta direktiv inte äventyrar säkerheten och hälsan för personer, egendom eller miljön när de har byggts och underhålls på ett korrekt sätt och att aktörerna endast tillhandahåller sådana produkter på marknaden som överensstämmer med relevant unionslagstiftning. I detta direktiv bör det fastställas en tydlig och proportionell fördelning av skyldigheterna som svarar mot varje aktörs roll i leverans- och distributionsprocessen.
- (11) Eftersom vissa uppgifter bara kan utföras av tillverkaren är det nödvändigt att göra en tydlig åtskillnad mellan tillverkaren och aktörer i senare led i distributionskedjan. Det är också nödvändigt att göra en tydlig åtskillnad mellan importören och distributören, eftersom importören för in produkter från tredjeländer på unionsmarknaden. Importören bör därför se till att dessa produkter uppfyller de tillämpliga unionskraven.
- (12) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om konstruktions- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra hela förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.
- (13) Det måste finnas garantier för att de produkter som omfattas av detta direktiv och som förs in på unionsmarknaden från tredjeländer uppfyller alla tillämpliga unionskrav, och det måste framför allt säkerställas att tillverkarna har låtit dessa produkter genomgå lämpliga bedömningsförfaranden. Det bör därför slås fast att importörerna ska se till att de produkter som de släpper ut på marknaden uppfyller de tillämpliga kraven och att de inte släpper ut produkter som inte uppfyller dessa krav eller som utgör en risk. Av samma skäl bör det också slås fast att importörerna ska se till att förfaranden för bedömning av överensstämmelse har genomförts och att den produktmärkning och dokumentation som tagits fram av tillverkarna är tillgängliga för kontroll av tillsynsmyndigheterna.
- (14) När en distributör tillhandahåller en produkt som omfattas av detta direktiv på marknaden efter det att den har släppts ut på marknaden av tillverkaren eller importören, bör distributören iaktta vederbörlig omsorg för att se till att dennes hantering av produkten inte inverkar negativt på produktens överensstämmelse med tillämpliga regler. Både importörer och distributörer förväntas iaktta vederbörlig omsorg för att se till att de produkter som de släpper ut eller tillhandahåller på marknaden uppfyller de tillämpliga kraven.

- (15) Varje importör bör ange namn och kontaktadress på produkten när denne släpper ut en produkt som omfattas av direktivet på marknaden. Undantag bör göras i de fall då utrustningens storlek eller art inte tillåter namn och kontaktadress på produkten.
- (16) Alla ekonomiska aktörer som släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller som ändrar en produkt på ett sådant sätt att det kan påverka överensstämmelsen med de grundläggande kraven bör anses vara tillverkare och bör därför överta tillverkarens skyldigheter.
- (17) Distributörer och importörer är nära marknaden och bör därför medverka i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll, och de bör vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med alla nödvändiga uppgifter om den berörda produkten.
- (18) Privatpersoners import av fritidsbåtar och vattenskotrar från tredjeland till unionen är något som kännetecknar denna sektor. Direktiv 94/25/EG innehåller emellertid enbart särskilda bestämmelser om privatimportörernas skyldigheter när det gäller utförandet av bedömningen av överensstämmelse (bedömning som görs efter tillverkningen). Det finns därför behov av att klargöra privatimportörernas övriga skyldigheter, vilka i princip bör harmoniseras med tillverkarens skyldigheter, frånsett vissa undantag som avser den icke-kommersiella karaktären i deras verksamhet.
- (19) Marknadskontrollen blir enklare och effektivare om man kan säkerställa en produkts spårbarhet genom hela leveranskedjan. Med ett effektivt spårbarhetssystem blir det lättare för myndigheterna för marknadskontroll att spåra de ekonomiska aktörer som har tillhandahållit produkter som inte uppfyller kraven på marknaden.
- (20) Av tydlighetsskäl och med hänsyn till samstämmigheten med andra direktiv i enlighet med den nya metoden måste det uttryckligen anges att de produkter som omfattas av detta direktiv får släppas ut på marknaden eller tas i bruk bara om de uppfyller det generella kravet om att inte äventyra säkerheten och hälsan för personer, egendom eller miljön och bara om de uppfyller de väsentliga krav som föreskrivs i detta direktiv.
- (21) Alternativen att ytterligare sänka gränsvärdena för avgasutsläpp från fritidsbåtars motorer bedömdes i *Rapport i enlighet med artikel 2 i direktiv 2003/44/EG (om ändring av direktiv 94/25/EG om fritidsbåtar) om möjligheterna att ytterligare förbättra miljöegenskaperna hos motorer för fritidsbåtar*¹⁹. I denna rapport slogs det fast att det är lämpligt att fastställa strängare gränsvärden än de som gäller enligt direktiv 2003/44/EG. Dessa gränsvärden bör fastställas på en nivå som avspeglar den tekniska utvecklingen i fråga om renare marinmotorteknik och som möjliggör en utveckling som går mot en internationell harmonisering av gränsvärdena för avgasutsläpp. Gränsvärdena för koloxidutsläpp bör emellertid höjas för att möjliggöra en betydande minskning av andra luftföroreningar och samtidigt säkerställa att kostnaderna för överensstämmelse ligger kvar på en proportionerlig nivå.
- (22) Beroende på bränsle- och effektkategori bör provningscyklerna för motorer för marin tillämpning enligt relevant ISO-standard användas.

¹⁹ KOM(2007) 313 slutlig.

- (23) De testbränslen som används vid bedömningen av överensstämmelse med gränsvärdena för avgasutsläpp bör avspegla den sammansättning av bränslen som används på den relevanta marknaden. Europeiska testbränslen bör därför användas vid typgodkännande inom unionen. Men eftersom tillverkare från tredjeländer kanske inte har tillgång till europeiska referensbränslen är det nödvändigt att ge godkännandemyndigheterna möjlighet att godta att motorer testas med andra referensbränslen. Valet av referensbränslen bör emellertid begränsas till de specifikationer som fastställs i relevant ISO-standard så att testresultaten blir jämförbara och håller hög kvalitet.
- (24) För att bidra till skyddet av den marina miljön är det lämpligt att anta ett krav som innebär att det blir obligatoriskt att installera spillvattentankar i vattenfarkoster som är utrustade med toalett.
- (25) Olycksstatistik visar att risken för att en farkost med flera skrov skulle hamna upp och ner i vattnet (inversion) är mycket låg. Trots denna låga risk är det lämpligt att föreskriva att risken för inversion måste beaktas även för en farkost med flera skrov, så att kraven på flytegenskaper och utrymningsanordningar i samband med inversion inte behöver uppfyllas endast om farkosten med flera skrov inte kan hamna upp och ner i vattnet.
- (26) I enlighet med subsidiaritetsprincipen bör bestämmelserna i detta direktiv inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa sådana krav som de anser vara nödvändiga rörande navigering i vissa vatten i syfte att skydda miljön och vattenvägarnas uppbyggnad och att trygga säkerheten på vattenvägarna, förutsatt att dessa bestämmelser inte innebär att vattenfarkosten som överensstämmer med detta direktiv måste ändras.
- (27) CE-märkningen visar att en produkt uppfyller kraven och utgör det synliga resultatet av en hel process som inbegriper en bedömning av överensstämmelse i vid bemärkelse. Allmänna principer för CE-märkning fastställs i förordning (EG) nr 765/2008. Bestämmelser för hur CE-märkningen ska anbringas på vattenfarkoster, utrustning och motorer bör fastställas i detta direktiv. Skyldigheten att anbringa CE-märkning bör även utvidgas till alla inombordsmotorer och motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem som anses uppfylla de väsentliga krav som fastställs i detta direktiv.
- (28) Det är mycket viktigt att klargöra för tillverkarna och användarna att tillverkaren genom att CE-märka produkten försäkrar att den överensstämmer med alla tillämpliga krav och tar på sig det fulla ansvaret för detta.
- (29) CE-märkningen bör vara den enda märkning om överensstämmelse som anger att en produkt som omfattas av detta direktiv överensstämmer med unionslagstiftning om harmonisering. Andra typer av märkning bör emellertid tillåtas, förutsatt att de bidrar till ökat konsumentskydd och inte omfattas av unionslagstiftning om harmonisering.
- (30) För att säkerställa att de grundläggande säkerhetskraven uppfylls är det nödvändigt att fastställa lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse som tillverkaren ska följa. Dessa förfaranden bör fastställas med hänsyn till modulerna för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i beslut nr 768/2008/EG. Förfarandena bör utformas med hänsyn till den risknivå som vattenfarkoster, motorer och utrustning kan

innebära. Därför bör varje kategori av överensstämmelse kompletteras med ett lämpligt förfarande eller ett val mellan flera likvärdiga förfaranden.

- (31) Erfarenheten har visat att man bör tillåta fler olika moduler för bedömning av överensstämmelse i följande fall: fritidsbåtar i kategori C med en skrovlängd på 12–24 m där harmoniserade standarder har tillämpats samt utrustning. När det gäller bedömning av överensstämmelse av krav för avgasutsläpp och buller bör man skilja mellan fall där de harmoniserade standarderna har tillämpats och fall där de inte har tillämpats, eftersom det är befogat att kräva ett striktare förfarande för bedömning av överensstämmelse i de sistnämnda fallen. Möjligheten att använda referensbåtdata för provning av buller bör tas bort, eftersom den är överflödigt och inte har utnyttjats i praktiken.
- (32) Direktiv 94/25/EG innehåller bestämmelser om den bedömning av fritidsbåtar som utförs efter tillverkningen av en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut produkten på marknaden i fall där varken tillverkaren eller dennes representant fullgör sina förpliktelser för produktens överensstämmelse med direktivet. För samstämmighetens skull är det därför lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för detta förfarande så att det inte enbart omfattar fritidsbåtar utan även vattenskotrar. Av tydlighetsskäl bör det anges i vilka situationer som detta förfarande kan tillämpas. När det gäller import bör det endast tillämpas vid privatimportörers icke-kommersiella import för att förhindra att förfarandet missbrukas för kommersiella syften. Det finns också ett behov av att skyldigheten för den person som begär en bedömning efter tillverkningen ska utvidgas även till att lämna handlingar till det anmälda organet för att säkerställa att det anmälda organet gör en tillförlitlig bedömning av produktens överensstämmelse.
- (33) Eftersom det är nödvändigt att säkerställa en enhetlig hög nivå för hela unionen när det gäller bedömning av överensstämmelsen för produkter som omfattas av detta direktiv, och eftersom de organ som gör bedömningen bör utföra sina uppgifter på samma nivå och villkor för sund konkurrens, bör det fastställas obligatoriska krav för organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda organ för att kunna tillhandahålla bedömningar av överensstämmelse enligt detta direktiv.
- (34) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse av produkter som omfattas av detta direktiv räcker det inte bara att konsolidera de krav som måste uppfyllas av de organ för bedömning av överensstämmelse som vill bli anmälda, utan man måste också samtidigt fastställa krav som ska uppfyllas av de anmälande myndigheterna och andra organ som är involverade i bedömning, anmälan och övervakning av anmälda organ.
- (35) Förordning (EG) nr 765/2008 kompletterar och stärker de nuvarande ramarna för marknadskontroll av produkter som omfattas av unionslagstiftning om harmonisering, inklusive produkter som omfattas av detta direktiv. Medlemsstaterna bör därför organisera och genomföra marknadskontroll av dessa produkter i enlighet med den förordningen och, i tillämpliga fall, med direktiv 2001/95/EG.
- (36) För ett tydligare förfarande och kortare handläggningstid krävs att man förbättrar det befintliga skyddsklausulförfarandet som ger kommissionen möjlighet att undersöka om en medlemsstats åtgärd mot produkter som den anser inte uppfyller kraven är

berättigad. Det ökar effektiviteten och man kan dra fördel av den sakkunskap som finns i medlemsstaterna.

- (37) Det befintliga systemet bör kompletteras med ett förfarande som gör det möjligt för berörda parter att få information om vidtagna åtgärder när det gäller produkter som omfattas av detta direktiv och som utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller andra aspekter av skydd i allmänhetens intresse. Därigenom får myndigheterna för marknadsövervakning, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, möjlighet att gripa in i ett tidigare skede när det gäller sådana produkter.
- (38) Om medlemsstaterna och kommissionen är överens om att en medlemsstats åtgärd är berättigad, bör kommissionen inte involveras ytterligare.
- (39) För att beakta den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller ändringar av bilaga I del B avsnitt 2 och bilaga I del C avsnitt 1, med undantag av direkta eller indirekta ändringar av gränsvärdena för avgasutsläpp eller buller och av froudetalet och värdet för förhållandet mellan motoreffekt och displacement, samt bilagorna V, VII och IX. Det är särskilt viktigt att kommissionen vid beredningen samråder med lämpliga parter, även experter.
- (40) Vid förberedelsen och utformningen av delegerade akter bör kommissionen se till att relevanta dokument på lämpligt sätt översänds samtidigt och i god tid till Europaparlamentet och rådet.
- (41) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁰.
- (42) Kontroll bör utföras i fråga om antagande av akter som säkerställer att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt, särskilt när det gäller tilläggsbestämmelserna i artikel 25 om förfaranden för bedömning av överensstämmelse, samt kraven i fråga om båtkategorier, tillverkarskylt, förebyggande av utsläpp och navigationsljus.
- (43) För att se till att direktivet övervakas och är effektivt bör det fastställas att medlemsstaterna ska rapportera om hur direktivet tillämpas till kommissionen, som därefter upprättar och offentliggör en sammanfattning av rapporterna.
- (44) Medlemsstaterna bör fastställa regler om de sanktioner som kan tillämpas vid överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv och säkerställa att de genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (45) För att ge tillverkare och andra ekonomiska aktörer tillräckligt med tid att anpassa sig till de krav som anges i detta direktiv är det nödvändigt med en tillräcklig

²⁰ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

övergångsperiod efter att detta direktiv har trätt i kraft, under vilken produkter som överensstämmer med direktiv 94/25/EG kan släppas ut på marknaden.

- (46) Direktiv 94/25/EG bör därför upphöra att gälla.
- (47) Eftersom syftet med detta direktiv, nämligen att garantera såväl en hög skyddsnivå för människors hälsa och säkerhet samt miljöskydd som en väl fungerande inre marknad genom att fastställa harmoniserade säkerhetskrav för produkter som omfattas av detta direktiv och minimikrav för marknadsövervakning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta syfte.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1 *Syfte*

I detta direktiv fastställs krav för konstruktion och tillverkning av de produkter som anges i artikel 2.1 samt bestämmelser om fri rörlighet i unionen för dessa produkter.

Artikel 2 *Tillämpningsområde*

1. Följande produkter omfattas av detta direktiv:
 - a) fritidsbåtar och delvis färdigställda fritidsbåtar,
 - b) vattenskotrar,
 - c) den utrustning som anges i bilaga II, när den släpps ut på unionsmarknaden separat, nedan kallad *utrustning*,
 - d) de framdrivningsmotorer som är installerade eller särskilt avsedda att installeras på eller i vattenfarkoster,
 - e) de framdrivningsmotorer som är installerade på eller i dessa vattenfarkoster när de genomgår omfattande motorförändringar,
 - f) vattenfarkoster som genomgår omfattande ombyggnad.
2. Detta direktiv ska inte gälla följande produkter:
 - a) När det gäller utformnings- och konstruktionskraven i bilaga I del A

- i) vattenfarkoster avsedda endast för tävlingsbruk, inbegripet roddtävlingbåtar och övningsroddbåtar som betecknas så av tillverkaren,
 - ii) kanoter och kajaker som har utformats för att framdrivas enbart med handpaddling, gondoler och vattencyklar,
 - iii) vindsurfingbrädor,
 - iv) surfingbrädor, inklusive motordrivna surfingbrädor,
 - v) veteranvattenfarkoster i original och individuellt byggda kopior av veteranvattenfarkoster konstruerade före 1950, byggda huvudsakligen av ursprungligt material och betecknade som sådana av tillverkaren,
 - vi) experimentvattenfarkoster, såvida de inte därefter släpps ut på unionsmarknaden,
 - vii) vattenfarkoster byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod inte släpps ut på unionsmarknaden,
 - viii) vattenfarkoster som är särskilt avsedda för att ha besättning och befordra passagerare kommersiellt, särskilt sådana som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG²¹ och artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG²², oavsett antalet passagerare,
 - ix) undervattensbåtar,
 - x) svävare,
 - xi) bärplansbåtar,
 - xii) ångbåtar med yttre förbränning som drivs med kol, koks, ved, olja eller gas,
 - xiii) amfibiefordon.
- b) När det gäller kraven för avgasutsläpp i bilaga I del B
- i) framdrivningsmotorer som är installerade i, eller särskilt avsedda att installeras i följande produkter:
 - vattenfarkoster avsedda endast för tävlingsbruk som betecknas så av tillverkaren,
 - experimentvattenfarkoster, såvida de inte därefter släpps ut på unionsmarknaden.

²¹ EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.

²² EUT L 163, 25.6.2009, s. 1.

- vattenfarkoster som är särskilt avsedda för att ha besättning och befördra passagerare kommersiellt, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3, särskilt sådana som avses i artikel 2 i direktiv 2006/87/EG och artikel 3 i direktiv 2009/45/EG, oavsett antalet passagerare,
 - undervattensbåtar,
 - svävare,
 - bärplansbåtar,
 - amfibiefordon,
- ii) originalexemplar och individuellt byggda kopior av gamla framdrivningsmotorer, som är baserade på en konstruktion från före 1950, som inte tillverkas i serier och som är installerade i sådana vattenfarkoster som avses i leden a v och a vii,
- iii) framdrivningsmotorer byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod inte släpps ut på unionsmarknaden,
- c) När det gäller bullernivåkraven i bilaga I del C:
- i) alla båtar som avses i led b,
- iii) vattenfarkoster byggda för eget bruk, förutsatt att de därefter under en femårsperiod inte släpps ut på unionsmarknaden,
3. Den omständigheten att samma vattenfarkost kan användas för charterverksamhet eller för fritidsbåtutbildning hindrar inte att den omfattas av detta direktiv när den släpps ut på unionsmarknaden för fritidsändamål.

Artikel 3 *Definitioner*

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *vattenfarkost*: varje fritidsbåt eller vattenskoter,
2. *fritidsbåt*: varje båt avsedd för sport- och fritidsändamål, oavsett typ och framdrivningssätt, med en skrovlängd på 2,5 m–24 m, mätt enligt den harmoniserade standarden,
3. *vattenskoter*: vattenfarkost avsedd för sport- och fritidsändamål vars längd understiger 4 m med en förbränningsmotor med ett vattenjetaggregat som främsta drivkälla och som utformats för att framföras av en eller flera personer som sitter, står eller står på knä på farkosten snarare än befinner sig i den,

4. *vattenfarkost byggd för eget bruk*: vattenfarkost som har byggts av den framtida ägaren för eget bruk och som inte helt eller delvis har byggts av en ekonomisk aktör för en privatpersons räkning inom ramen för ett avtal,
5. *framdrivningsmotor*: alla förbränningsmotorer avsedda för framdrivning som arbetar enligt ottoprincipen eller med kompressionständning,
6. *omfattande motorförändringar*: ändringar i en motor som kan leda till att avgaserna från motorn överstiger de gränsvärden som fastställs i bilaga I del B eller ökar motorns nominella effekt med mer än 15 procent,
7. *omfattande ombyggnad*: sådan ombyggnad av en vattenfarkost som ändrar dess framdrivningssätt, innebär en omfattande motorförändring eller ändrar den i sådan utsträckning att den bedöms vara en ny vattenfarkost,
8. *framdrivningssätt*: den mekaniska metod genom vilken en vattenfarkost drivs,
9. *motorfamilj*: tillverkarens gruppering av motorer som genom sin konstruktion har likartade egenskaper vad gäller avgasutsläpp eller buller och som uppfyller de krav som uppställs för avgasutsläpp eller buller i detta direktiv,
10. *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden, mot betalning eller gratis,
11. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden,
12. *ibruktagande*: första gången en produkt som omfattas av direktivet används inom unionen av slutanvändaren,
13. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför denna produkt, i eget namn eller under eget varumärke,
14. *tillverkarens representant*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i dennes ställe utföra särskilda uppgifter,
15. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden,
16. *privatimportör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som i samband med icke-kommersiell verksamhet importerar en produkt från ett tredjeland till unionen i syfte att ta den i bruk för egen del.
17. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utöver tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden,
18. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, tillverkarens representant, importören och distributören,

19. *harmoniserad standard*: en standard som på grundval av en begäran av kommissionen i enlighet med artikel 6 i direktiv 98/34/EG antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan som upptas i bilaga I till det direktivet,
20. *ackreditering*: den betydelse som anges i artikel 2.10 i förordning (EG) nr 765/2008,
21. *nationellt ackrediteringsorgan*: organ med den betydelse som anges i artikel 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008,
22. *bedömning av överensstämmelse*: den process där det visas huruvida kraven i detta direktiv avseende en produkt har uppfyllts,
23. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömning av överensstämmelse, bland annat kalibrering, provning, certifiering och kontroll,
24. *återkallelse*: varje åtgärd för att dra tillbaka en produkt som redan tillhandahålls slutanvändaren,
25. *tillbakadragande*: varje åtgärd för att förhindra att en produkt i leveranskedjan tillhandahålls på marknaden,
26. *marknadskontroll*: den verksamhet som bedrivs och de åtgärder som vidtas av myndigheterna för att se till att produkterna överensstämmer med de tillämpliga krav som fastställs i relevant unionslagstiftning om harmonisering, och inte äventyrar hälsan, säkerheten eller andra aspekter av skyddet av allmänintresset,
27. *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att produkten överensstämmer med tillämpliga krav i unionslagstiftning om harmonisering som gäller märkning,
28. *unionslagstiftning om harmonisering*: all unionslagstiftning som harmoniserar villkoren för saluföring av produkter.

Artikel 4 *Väsentliga krav*

1. De produkter som avses i artikel 2.1 får tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk för avsedda ändamål endast om de inte äventyrar säkerheten och hälsan för personer, egendom eller miljön när de har byggts och underhålls på ett korrekt sätt och endast på villkor att de uppfyller de tillämpliga väsentliga krav som fastställs i bilaga I.
2. Medlemsstaterna ska se till att de produkter som avses i artikel 2.1 inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk om de inte uppfyller kraven i punkt 1.

Artikel 5 *Nationella bestämmelser om navigering*

Bestämmelserna i detta direktiv ska inte hindra medlemsstaterna från att anta bestämmelser om navigering i vissa vatten i syfte att skydda miljön och vattenvägarnas uppbyggnad och att

trygga säkerheten på dessa, förutsatt att dessa bestämmelser inte kräver ändringar av de vattenfarkoster som är i överensstämmelse med detta direktiv.

Artikel 6
Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att vattenfarkoster som överensstämmer med detta direktiv tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk inom deras territorium.
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att delvis färdigställda vattenfarkoster tillhandahålls på marknaden när tillverkaren eller importören, i enlighet med bilaga III del A, försäkrar att de är avsedda att färdigställas av andra.
3. Medlemsstaterna får inte förhindra att sådan utrustning som överensstämmer med detta direktiv tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk som är avsedd att ingå som en del i en vattenfarkost i enlighet med den försäkran som avses i bilaga III del B från tillverkaren eller importören.
4. Medlemsstaterna får inte förhindra att något av följande tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk:
 - a) Framdrivningsmotorer, installerade i vattenfarkoster eller ej, som överensstämmer med detta direktiv.
 - b) Motorer som är typgodkända enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG²³ och som överensstämmer med utsläppsgränsvärdena för steg IIIA, IIIB eller steg IV för motorer med kompressionständning som används för andra tillämpningar än framdrivning av fartyg i inlandssjöfart, lokomotiv och motorvagnar, i enlighet med bilaga I punkt 4.1.2. till det direktivet.
 - c) Motorer som är typgodkända enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG²⁴ när tillverkaren, i enlighet med bilaga IV punkt 9, försäkrar att motorn kommer att uppfylla kraven för avgasutsläpp i detta direktiv när den är installerad i en vattenfarkost enligt tillverkarens anvisningar.
5. Vid handelsmässor, utställningar, demonstrationer och liknande evenemang får medlemsstaterna inte förhindra förevisandet av sådana produkter som avses i artikel 2.1 och som inte uppfyller kraven i detta direktiv, förutsatt att en synlig skylt klart anger att sådana produkter inte uppfyller kraven i detta direktiv och inte kommer att tillhandahållas på marknaden eller tas i bruk i unionen förrän de uppfyller kraven.

²³ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

²⁴ EUT L 275, 20.10.2005, s. 1.

KAPITEL II

DE EKONOMISKA AKTÖRERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 7 *Tillverkarens skyldigheter*

1. Tillverkarna ska, när de släpper ut sina produkter på marknaden, se till att de har konstruerats och tillverkats i enlighet med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.
2. Tillverkarna ska utarbeta den tekniska dokumentationen i enlighet med artikel 26 och utföra eller låta utföra den tillämpliga bedömningen av överensstämmelse i enlighet med artiklarna 20–23 och artikel 25.

Om bedömningen har visat att produkten uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 16 och utföra CE-märkningen i enlighet med artikel 18.1.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentationen och en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse under en period på tio år efter att produkten har släppts ut på marknaden.
4. Tillverkarna ska se till att det finns rutiner som säkerställer att serietillverkningen fortsätter att överensstämma med kraven. Det ska också tas hänsyn till ändringar i produktens konstruktion eller egenskaper och ändringar i de harmoniserade standarderna som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse för en produkt.

När det anses lämpligt med tanke på de risker som en produkt utgör ska tillverkarna, för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet, utföra slumpvis provning av produkter som tillhandahålls på marknaden, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, produkter som inte överensstämmer med kraven och produktåterkallelser samt informera distributörerna om all sådan övervakning.

5. Tillverkarna ska se till att deras produkter är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifieringsmärkning eller, om detta inte är möjligt på grund av utrustningens storlek eller art, se till att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen eller på ett medföljande dokument, i enlighet med i bilaga I del A punkt 2.1.
6. Tillverkarna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett dokument som följer med produkten. Den angivna adressen ska avse en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas.
7. Tillverkarna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla produkten. Om produkten utgör en risk ska tillverkarna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
9. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt förstås av den behöriga nationella myndigheten. De ska på dess begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 8 *Tillverkarens representant*

1. Tillverkarna får genom skriftlig fullmakt utse en representant.
2. Skyldigheterna i enlighet med artikel 7.1 och upprättandet av teknisk dokumentation får inte delegeras till tillverkarens representant.
3. Tillverkarens representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge tillverkarens representant rätt att åtminstone
 - a) inneha en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa denna för de nationella myndigheterna under tio år efter att produkten har släppts ut på marknaden,
 - b) på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt överensstämmer med kraven,
 - c) på deras begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som omfattas av fullmakten.

Artikel 9 *Importörernas skyldigheter*

1. Importörerna får endast släppa ut sådana produkter på unionsmarknaden som överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.
2. Innan importörerna släpper ut en produkt på marknaden ska de se till att tillverkaren har utfört den bedömning av överensstämmelse som krävs. De ska se till att tillverkaren har upprättat den tekniska dokumentationen, att produkten är försedd med CE-märkningen och åtföljs av erforderliga dokument i enlighet med artikel 16

och bilaga I del A punkt 2.5, bilaga I del B punkt 4 och bilaga I del C punkt 2 samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 7.5 och 7.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att produkten inte överensstämmer med kraven i artikel 4.1 och bilaga I får han inte släppa ut produkten på marknaden förrän produkten överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om produkten utgör en risk ska importören dessutom informera tillverkaren och marknadskontrollmyndigheterna om detta.

3. Importörerna ska ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och en kontaktadress på produkten eller, om det rör sig om utrustning där detta inte är möjligt, på förpackningen eller på ett dokument som medföljer produkten.
4. Importörerna ska se till att produkten åtföljs av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare och som bestämts av den berörda medlemsstaten.
5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.
6. När det anses lämpligt med tanke på de risker som en produkt utgör ska importörerna för att skydda konsumenternas hälsa och säkerhet utföra slumpvis provning av saluförda produkter, granska och vid behov registerföra inkomna klagomål, produkter som inte överensstämmer med kraven och produktåterkallanden samt informera distributörerna om denna övervakning.
7. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla produkten. Om produkten utgör en risk ska importörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
8. Under tio år ska importörerna kunna uppvisa en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse för marknadskontrollmyndigheter och se till att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen.
9. Importörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge den all information och dokumentation som behövs för att visa att en produkt överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. De ska på dess begäran samarbeta med den behöriga myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de har släppt ut på marknaden.

Artikel 10
Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i detta direktiv uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller en produkt på marknaden ska de kontrollera att produkten är försedd med CE-märkning, åtföljs av erforderliga dokument i enlighet med artikel 7.7, artikel 16 och bilaga I del A punkt 2.5, bilaga I del B punkt 4 och bilaga I del C punkt 2 samt av bruksanvisningar och säkerhetsföreskrifter på ett eller flera språk som lätt kan förstås av konsumenterna och andra slutanvändare i den medlemsstat där produkten tillhandahålls på marknaden samt att tillverkaren och importören har uppfyllt kraven i artikel 7.5 och 7.6 och artikel 9.3.

Om en distributör anser eller har skäl att tro att produkten inte överensstämmer med kraven i artikel 4.1 och bilaga I får denne inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven. Om produkten utgör en risk ska distributören dessutom informera tillverkaren eller importören om detta och även informera marknadskontrollmyndigheterna.

3. Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, se till att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med kraven i artikel 4.1 och bilaga I.
4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med detta direktiv ska försäkra sig om att det vidtas nödvändiga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller om så är lämpligt för att dra tillbaka eller återkalla produkten från marknaden. Om produkten utgör en risk ska distributörerna dessutom omedelbart underrätta de behöriga nationella myndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten, och lämna detaljerade uppgifter om i synnerhet den bristande överensstämmelsen och de korrigerande åtgärder som vidtagits.
5. Distributörerna ska på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet ge myndigheten den information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med kraven. De ska på begäran samarbeta med den myndigheten om de åtgärder som vidtas för att undanröja riskerna med de produkter som de tillhandahållit på marknaden.

Artikel 11
De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkaren

En importör eller distributör ska anses vara tillverkare enligt detta direktiv och ska ha samma skyldigheter som tillverkaren har enligt artikel 7 när han släpper ut en produkt på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en produkt som redan släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med kraven i detta direktiv kan påverkas.

Artikel 12
Privatimportörernas skyldigheter

1. Om varken tillverkaren eller dennes representant som är etablerad inom unionen fullgör skyldigheterna för produktens överensstämmelse med detta direktiv, ska en privatimportör utföra eller låta utföra tillverkarens skyldigheter enligt artikel 7.1–7.4, 7.7 och 7.9.
2. Om erforderlig teknisk dokumentation inte finns att tillgå från tillverkaren, ska privatimportören se till att den upprättas med lämplig sakkunskap, vilket kan omfatta ett anmält organ som inte deltar i bedömningen av överensstämmelse av den aktuella produkten.
3. Privatimportören ska se till att namn och adress till det anmälda organ som har utfört bedömningen av produktens överensstämmelse anges på produkten.

Artikel 13
Identifiering av de ekonomiska aktörerna

1. De ekonomiska aktörerna ska på begäran identifiera följande aktörer för marknadskontrollmyndigheterna:
 - a) Alla ekonomiska aktörer som har levererat en produkt till dem.
 - b) Alla ekonomiska aktörer som de har levererat en produkt till.

De ekonomiska aktörerna ska kunna ge den information som avses i första stycket under tio år efter att de har fått produkten levererad och under tio år efter att de har levererat produkten.

2. Privatimportörer ska på begäran identifiera för marknadskontrollmyndigheterna vilken ekonomisk aktör som har levererat produkten till dem.

Privatimportörer ska kunna ge den information som avses i första stycket under tio år efter att de har fått produkten levererad.

KAPITEL III

PRODUKTÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 14

Presumtion om överensstämmelse

Produkter som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i artikel 4.1 och bilaga I.

Artikel 15

Formell invändning mot harmoniserade standarder

1. När en medlemsstat eller kommissionen anser att en harmoniserad standard inte helt uppfyller de krav som den omfattar och som fastställs i artikel 4.1 och bilaga I, ska kommissionen eller den berörda medlemsstaten ta upp frågan i den kommitté som inrättats på grundval av artikel 5 i direktiv 98/34/EG och redovisa sina skäl för detta. Kommittén ska, efter att ha hört de relevanta europeiska standardiseringsorganen, yttra sig utan dröjsmål.
2. Mot bakgrund av kommitténs yttrande ska kommissionen besluta att offentliggöra, inte offentliggöra, offentliggöra med begränsningar, behålla, behålla med begränsningar eller dra tillbaka hänvisningarna till den berörda harmoniserade standarden i eller från *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet om detta och vid behov begära en översyn av de berörda harmoniserade standarderna.

Artikel 16

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det försäkras att kraven i artikel 4.1 och bilaga I har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga IV till detta direktiv, ska innehålla de uppgifter som anges i de relevanta modulerna i bilaga II till beslut 768/2008/EG och ska regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där produkten tillhandahålls eller tas i bruk.
3. När EU-försäkran om överensstämmelse upprättas ska tillverkaren eller privatimportören ta ansvar för att produkten överensstämmer med kraven.

4. EU-försäkran om överensstämmelse ska alltid åtfölja följande:
 - a) Vattenfarkosten och ska ingå i ägarens instruktionsbok som avses i bilaga I del A punkt 2.5.
 - b) Utrustningen när den släpps ut på marknaden separat.
 - c) Framdrivningsmotorer och ska ingå i ägarens instruktionsbok som avses i bilaga I del B punkt 4.

Artikel 17
Allmänna principer för CE-märkning

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 18
Produkter som omfattas av CE-märkningen

1. Följande produkter ska vara försedda med CE-märkningen när de tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk
 - a) Vattenfarkoster och utrustning som anses uppfylla de väsentliga krav som anges i bilaga I.
 - b) Utombordsmotorer som anses uppfylla de väsentliga krav som anges i bilaga I del B och del C.
 - c) Motorer med inu-drev och inbyggt avgassystem som anses uppfylla de väsentliga krav som anges i bilaga I del B och del C.
 - d) Inombordsmotorer och motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem som anses uppfylla de väsentliga krav för avgasutsläpp som anges i bilaga I del B och del C.
2. Medlemsstaterna ska förutsätta att de CE-märkta produkter som avses i punkt 1 överensstämmer med kraven i detta direktiv.

Artikel 19
Regler och villkor för anbringande av CE-märkning

1. CE-märkningen ska anbringas på de produkter som avses i artikel 18.1 så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig. Om det gäller utrustning där detta inte är möjligt eller lämpligt på grund av produktens storlek eller art, ska märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.
2. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk. CE-märkningen, och det identifikationsnummer som avses i punkt 3, får åtföljas av ett piktogram eller något annat märke som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.

3. CE-märkningen ska åtföljas av det anmälda organets identifikationsnummer, om organet medverkar i produktionskontrollen.

Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt, eller efter dess anvisningar, av tillverkaren eller dennes representant.

KAPITEL IV

BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 20

Tillämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse

1. Tillverkaren eller dennes representant ska tillämpa de förfaranden som föreskrivs i modulerna i artiklarna 21, 22 och 23 innan de produkter som anges i artikel 2.1 släpps ut på marknaden.
2. Privatimportören ska tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 24 innan en produkt som anges i artikel 2.1 tas i bruk, om varken tillverkaren eller dennes representant har utfört bedömningen av den aktuella produktens överensstämmelse.
3. Varje person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk en motor eller vattenfarkost som har genomgått en omfattande förändring eller ombyggnad eller som ändrar det avsedda ändamålet för en vattenfarkost som inte omfattas av detta direktiv på ett sådant sätt att den omfattas av dess tillämpningsområde ska tillämpa det förfarande som anges i artikel 24 innan produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
4. Varje person som på marknaden släpper ut en vattenfarkost byggd för eget bruk innan den femårsperiod som avses i artikel 2.2 a vii har löpt ut ska tillämpa det förfarande som anges i artikel 24 innan produkten släpps ut på marknaden.

Artikel 21

Utformning och konstruktion

1. När det gäller utformning och konstruktion av fritidsbåtar ska följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:
 - a) För kategorierna A och B som avses i bilaga I del A punkt 1.
 - i) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 2,5–12 m någon av följande moduler:
 - Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).

- Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- ii) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 12–24 m någon av följande moduler:
- Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) För kategori C som avses i bilaga I del A punkt 1:
- i) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 2,5–12 m någon av följande moduler:
- När de harmoniserade standarderna som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 uppfylls: modul A (intern tillverkningskontroll), modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning), modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
 - När de harmoniserade standarderna som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 inte uppfylls: modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning), modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- ii) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 12–24 m någon av följande moduler:
- När de harmoniserade standarder som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 uppfylls: modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning), modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
 - När de harmoniserade standarderna som omfattas av bilaga I del A punkterna 3.2 och 3.3 inte uppfylls: modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F, modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda

produkter) eller modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).

- c) För kategori D som avses i bilaga I del A punkt 1:
- i) För fritidsbåtar med en skrovlängd på 2,5–24 m någon av följande moduler:
- Modul A (intern tillverkningskontroll).
 - Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
2. När det gäller utformning och konstruktion av vattenskotrar ska något av följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:
- a) Modul A (intern tillverkningskontroll).
- b) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
- c) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
- d) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
- e) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
3. När det gäller utformning och konstruktion av utrustning ska något av följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG tillämpas:
- a) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
- b) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
- c) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).

Artikel 22 Avgasutsläpp

När det gäller avgasutsläpp ska motortillverkaren eller dennes representant inom unionen tillämpa följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG för de produkter som avses i artikel 2.1 d och 2.1 e:

- a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden, någon av följande moduler:
 - i) Modul B (EU-typkontroll) tillsammans med modul C, D, E eller F.
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
- b) Om provningar genomförs utan den harmoniserade standarden: modul B tillsammans med modul C1.

Artikel 23
Buller

1. När det gäller buller för fritidsbåtar med motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem eller inombordsmotorer samt fritidsbåtar med motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem eller inombordsmotorer som genomgår omfattande ombyggnad och därefter släpps ut på unionsmarknaden inom fem år efter ombyggnaden, ska båtillverkaren eller dennes representant som är etablerad i unionen tillämpa följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG:
 - a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullermätning, någon av följande moduler:
 - i) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
 - b) Om provningar genomförs utan den harmoniserade standarden för bullermätning: modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - c) Om froudetalet och metoden för att mäta förhållandet mellan motoreffekt och displacement används vid bedömningen, någon av följande moduler:
 - i) Modul A (intern tillverkningskontroll).
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).

2. När det gäller buller för vattenskotrar, utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem avsedda att installeras i fritidsbåtar, ska vattenskotter- eller motortillverkaren tillämpa följande förfaranden som fastställs i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG:
 - a) Om provningar genomförs med hjälp av den harmoniserade standarden för bullermätning:
 - i) Modul A1 (intern tillverkningskontroll och övervakad produktprovning).
 - ii) Modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).
 - iii) Modul H (överensstämmelse som grundar sig på fullständig kvalitetssäkring).
 - b) Om provningar genomförs utan den harmoniserade standarden för bullermätning: modul G (överensstämmelse som grundar sig på kontroll av enskilda produkter).

Artikel 24

Bedömning som utförs efter tillverkningen

Den bedömning som utförs efter tillverkningen enligt artikel 20.2, 20.3 och 20.4 ska utföras i enlighet med bilaga V.

Artikel 25

Tilläggskrav

1. När modul B i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används ska EU-typkontrollen göras i enlighet med modul B punkt 2 andra strecksatsen.

En produktionstyp som avses i modul B kan omfatta flera versioner av produkten, förutsatt att skillnaderna mellan versionerna inte påverkar säkerhetsnivån och de övriga kraven rörande produktens prestanda.
2. När modul A1 i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används, ska produktkontrollerna göras på en eller flera vattenfarkoster som representerar tillverkarens produktion och de tilläggskrav som fastställs i bilaga VI till detta direktiv ska gälla.
3. Möjligheten att använda ackrediterade interna organ enligt modulerna A1 och C1 i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG ska inte vara tillämplig.
4. När modul F i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används, ska det förfarande som beskrivs i bilaga VII till detta direktiv tillämpas för bedömningen av överensstämmelse med kraven för avgasutsläpp.
5. När modul C i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG används, med avseende på bedömningen av överensstämmelse med kraven för avgasutsläpp i detta direktiv och om tillverkaren inte arbetar enligt ett sådant relevant kvalitetssystem som beskrivs i modul H i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, ska ett anmält organ som väljs av

tillverkaren utföra eller låta utföra slumpvisa produktkontroller, som fastställts av organet, för att kontrollera kvaliteten på den interna produktkontrollen. Om kvalitetsnivån inte förefaller tillfredsställande eller om det anses nödvändigt att kontrollera riktigheten av de uppgifter som lämnats av tillverkaren, ska det förfarande som fastställs i bilaga VIII till detta direktiv tillämpas.

Artikel 26

Teknisk dokumentation

1. Den tekniska dokumentation som avses i artikel 7.2 ska innehålla alla relevanta uppgifter om hur tillverkaren gått till väga för att säkerställa att produkten uppfyller kraven i artikel 4.1 och bilaga I. Den ska särskilt innehålla de dokument som anges i bilaga IX.
2. Den tekniska dokumentationen ska göra det möjligt att förstå produktens konstruktion, tillverkning och funktion och möjliggöra bedömning av överensstämmelsen med detta direktiv.

KAPITEL V

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 27

Anmälan

Medlemsstaterna ska anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som fått i uppdrag att utföra tredjepartsbedömningar av överensstämmelse i enlighet med detta direktiv.

Artikel 28

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att inrätta och genomföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse enligt detta direktiv och för kontroll av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 34.
2. Medlemsstaterna får bestämma att den bedömning och kontroll som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. Om den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller kontroll som avses i punkt 1 till ett organ som inte är offentligt, ska det organet vara en juridisk person och i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 29. Dessutom ska detta organ ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som kan uppstå i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta det fulla ansvaret för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

Artikel 29

Krav på de anmälande myndigheterna

1. En anmälande myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälande myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av organet för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.
4. En anmälande myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse. Den får heller inte erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.

5. En anmälade myndighet ska skydda erhållen konfidentiell information.
6. En anmälade myndighet ska ha tillräckligt många anställda med lämplig kompetens för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 30

De anmälade myndigheternas informationsskyldighet

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för kontroll av anmälda organ samt om eventuella ändringar.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

Artikel 31

Krav avseende anmälda organ

1. När det gäller anmälan enligt detta direktiv ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–11.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas i enlighet med nationell lag och vara juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer.

Detta organ får vara ett organ som hör till en näringslivsorganisation eller branschorganisation som företräder företag som är involverade i konstruktion, tillverkning, leverans, installation, användning eller underhåll av de produkter som det bedömer, förutsatt att det kan styrkas att organet är oberoende och att det saknas intressekonflikter.

4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att bedömningen av överensstämmelse görs får inte utgöras av den som konstruerar, tillverkar, levererar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller de produkter som bedöms och inte heller av den som företräder någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse eller användning av produkterna för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och bedömningspersonal får varken delta direkt i konstruktion, tillverkning, marknadsföring, installation, användning eller underhåll av dessa produkter eller företräda parter som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska se till att deras dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar sekretessen, objektiviteten eller opartiskheten i dess bedömningar av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet, ha teknisk kompetens på det specifika området och vara fria från varje påtryckning och incitament, i synnerhet ekonomiska incitament, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras bedömning av överensstämmelse; detta gäller särskilt påtryckningar och incitament från personer eller grupper av personer som berörs av denna verksamhet.
6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som fastställs i artiklarna 20–25 för ett sådant organ och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och vid varje bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av produkter för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha till sitt förfogande

- a) erforderlig personal med teknisk kunskap och tillräcklig erfarenhet för att utföra bedömningen av överensstämmelse,
- b) beskrivningar av förfaranden för att utföra bedömningar av överensstämmelse; dessa förfaranden måste medge öppenhet och möjliggöra att förfarandena kan upprepas;

organet ska ha lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som organet utför i sin egenskap av anmält organ och all annan verksamhet,

- c) förfaranden som gör det möjligt för organet att utöva sin verksamhet med vederbörlig hänsyn tagen till ett företags storlek, bransch och struktur, den berörda produktteknikens komplexitet och produktionsprocessens seriemässiga karaktär.

Det ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och det ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha
 - a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse på det område inom vilket organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
 - b) tillfredsställande kunskap om kraven för de bedömningar som de gör och befogenhet att utföra dessa bedömningar,
 - c) tillräcklig kännedom och insikt om de grundläggande kraven, de tillämpliga harmoniserade standarderna, de relevanta bestämmelserna i unionslagstiftning om harmonisering och relevant nationell lagstiftning,

- d) förmåga att kunna upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har gjorts.
8. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras ledning och bedömningspersonal är opartiska.
- Ersättningen till ledningen för och bedömningspersonalen vid organet för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som gjorts eller resultaten av bedömningarna.
9. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte staten tar på sig ansvaret enligt nationell lagstiftning eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.
10. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iaktta tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av sina uppgifter i enlighet med artiklarna 20–25 eller de nationella bestämmelser som genomför unionslagstiftningen, utom gentemot de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där verksamheten utförs. Immaterialrätten ska vara skyddad.
11. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i, eller se till att deras bedömningspersonal känner till, det relevanta standardiseringsarbetet och det arbete som utförs i samordningsgruppen för anmälda organ, som inrättats i enlighet med artikel 44, och det ska som generella riktlinjer användas de administrativa beslut och dokument som är resultatet av gruppens arbete.

Artikel 32

Presumtion om överensstämmelse

Ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas uppfylla kraven i artikel 31, förutsatt att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 33

Formell invändning mot harmoniserade standarder

Om en medlemsstat eller kommissionen har en formell invändning mot de harmoniserade standarder som avses i artikel 32, ska bestämmelserna i artikel 15 tillämpas.

Artikel 34

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det se till att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 31 och informera den anmälande myndigheten om detta.
2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för underentreprenörernas eller dotterbolagens uppgifter, oavsett var de är etablerade.

3. Verksamhet kan läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden går med på det.
4. De anmälda organen ska se till att den anmälande myndigheten har tillgång till de relevanta dokumenten rörande bedömningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem i enlighet med artiklarna 20–25.

Artikel 35

Ansökan om anmälan

1. Organet för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälande myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.
2. Ansökan som avses i punkt 1 ska åtföljas av en beskrivning av de bedömningar av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de produkter som organet anser sig ha kompetens för samt ett ackrediteringsintyg, om det finns ett sådant, som utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och där det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 31.
3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden tillsyn av att det uppfyller kraven i artikel 31.

Artikel 36

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som har uppfyllt kraven i artikel 31.
2. De anmälande myndigheterna ska anmäla detta till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som utvecklats och förvaltas av kommissionen.
3. Anmälan ska innehålla detaljerade uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, modulerna för bedömning av överensstämmelse, de berörda produkterna samt ett relevant intyg om kompetens.
4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 35.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och de andra medlemsstaterna de skriftliga underlag som styrker att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system som behövs för att se till att organet kommer att övervakas regelbundet och fortsätta att uppfylla kraven i artikel 31 har inrättats.
5. Det berörda organet får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller de andra medlemsstaterna inte har rest invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ i enlighet med detta direktiv.

6. Kommissionen och de andra medlemsstaterna ska hållas underrättade om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 37

Identifikationsnummer och förteckningar över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls i enlighet med flera unionsrättsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som anmäls i enlighet med detta direktiv, inklusive de identifikationsnummer som de har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska se till att denna förteckning hålls uppdaterad.

Artikel 38

Ändringar i anmälan

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller de krav som anges i artikel 31 eller att det underlåter att fullgöra sina skyldigheter, ska myndigheten i förekommande fall, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, begränsa eller återkalla anmälan tillfälligt eller slutgiltigt. Den ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om detta.
2. I händelse av begränsning, tillfällig återkallelse eller återkallelse av anmälan eller om det anmälda organet har upphört med verksamheten ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att det anmälda organets dokumentation antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgänglig för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

Artikel 39

Ifrågasättande av de anmälda organens kompetens

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den tvivlar på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådana tvivel.
2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller det anmälda organets fortsatta kompetens.
3. Kommissionen ska se till att all känslig information som erhållits i samband med undersökningarna behandlas konfidentiellt.
4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den meddela detta till den anmälande

medlemsstaten och anmoda medlemsstaten att vidta erforderliga korrigerande åtgärder, till exempel vid behov återta anmälan.

Artikel 40

De anmälda organens operativa skyldigheter

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med förfarandena för bedömning av överensstämmelse i artiklarna 20–25.
2. Bedömningarna av överensstämmelse ska vara proportionella så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. Organen för bedömning av överensstämmelse ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur och till produktteknikens komplexitet och produktionsprocessens seriemässiga karaktär.

Samtidigt ska de dock respektera den grad av noggrannhet och skyddsnivå som krävs för att produkterna ska överensstämma med detta direktiv.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte uppfyller kraven i artikel 4.1 och bilaga I eller motsvarande harmoniserade standarder, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och det ska inte utfärda ett intyg om överensstämmelse.
4. Om ett anmält organ vid kontroll av överensstämmelse efter att ett intyg har utfärdats konstaterar att en produkt inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar korrigerande åtgärder, och det ska vid behov tillfälligt eller slutgiltigt återkalla intyget.
5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat, ska det anmälda organet i förekommande fall belägga intyget med restriktioner eller återkalla det tillfälligt eller slutgiltigt.

Artikel 41

Förfarande för överklagande

Medlemsstaterna ska se till att det finns ett förfarande för överklagande av det anmälda organets beslut.

Artikel 42

De anmälda organens informationskyldighet

1. De anmälda organen ska informera den anmälande myndigheten om följande:
 - a) Avslag, begränsningar och tillfällig eller slutgiltig återkallelse av ett intyg eller beslut om godkännande.
 - b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.
 - c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om information om bedömningar av överensstämmelse.

- d) På begäran, bedömningar av överensstämmelse som gjorts inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. De anmälda organen ska ge de andra organ som anmälts i enlighet med detta direktiv och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse som täcker samma produkter, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.

Artikel 43
Utbyte av erfarenhet

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenhet mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 44
Samordning av anmälda organ

Kommissionen ska se till att det upprättas samordning och samarbete mellan de organ som anmälts i enlighet med detta direktiv och att samordningen och samarbetet bedrivs på ett tillfredsställande sätt genom en eller flera sektorsspecifik(a) grupper av anmälda organ.

Medlemsstaterna ska se till att de organ som de har anmält deltar i den eller dessa gruppers arbete, direkt eller genom utsedda representanter.

KAPITEL VI

ÖVERVAKNING AV UNIONSMARKNADEN, KONTROLL AV PRODUKTER SOM FÖRS IN PÅ UNIONSMARKNADEN OCH FÖRFARANDEN I FRÅGA OM SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 45

Övervakning av unionsmarknaden och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden

Artikel 15.3 och artiklarna 16–29 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas för övervakning och kontroll av produkter som omfattas av detta direktiv.

Artikel 46

Förfaranden för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå

1. Om en medlemsstats marknadskontrollmyndigheter har vidtagit åtgärder i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 765/2008 eller om de har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av detta direktiv utgör en risk för människors hälsa eller säkerhet eller för miljö- och konsumentskyddskraven som omfattas av detta direktiv, ska de göra en utvärdering av produkten omfattande alla de krav som fastställs i detta direktiv. De berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportören ska när så krävs samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att en produkt inte uppfyller kraven i detta direktiv ska de utan dröjsmål ålägga den berörda ekonomiska aktören eller privatimportören att vidta alla lämpliga korrigerande åtgärder för att produkten ska uppfylla dessa krav, dra tillbaka produkten från marknaden eller återkalla den inom en rimlig tid som de fastställer i förhållande till typen av risk.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

Artikel 21 i förordning (EG) nr 765/2008 ska tillämpas på de åtgärder som avses i andra stycket i denna punkt.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämelsen inte bara gäller det nationella territoriet, ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt de ekonomiska aktörerna eller privatimportören att vidta.
3. De ekonomiska aktörerna ska se till att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda produkter som de har tillhandahållit på unionsmarknaden.

Privatimportören ska se till att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om den produkt som han har importerat till unionen för eget bruk.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av produkten på deras nationella marknad, dra tillbaka produkten från den marknaden eller återkalla den.

Om privatimportören inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa användningen av produkten på deras nationella marknad.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. I den information som avses i punkt 4 ska alla tillgängliga uppgifter ingå, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera den produkt som inte uppfyller kraven, dess ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk produkten utgör, vilken typ av nationell åtgärd som vidtagits och dess varaktighet samt den berörda ekonomiska aktörens eller privatimportörens synpunkter. Marknadskontrollmyndigheterna ska särskilt ange om den bristande överensstämmelsen beror på

- a) att produkten inte uppfyller de krav med avseende på människors hälsa eller säkerhet eller miljö- och konsumentskydd som fastställs i detta direktiv, eller
- b) brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 15 och som utgör underlag för presumtion om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om vidtagna åtgärder och om eventuella kompletterande uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda produktens bristande överensstämmelse med kraven samt eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

7. Åtgärden ska anses vara berättigad om ingen medlemsstat eller kommissionen har rest invändningar inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 mot en provisorisk åtgärd som vidtagits av en medlemsstat.

8. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga begränsande åtgärder vidtas mot den berörda produkten utan dröjsmål, till exempel att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 47

Unionens förfaranden i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter att förfarandet i artikel 46.3 och 46.4 slutförts, har rests invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen besluta om den nationella åtgärden är motiverad eller inte.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna eller privatimportören beslutet.

2. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om detta. Om den nationella åtgärden anses vara omotiverad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.
3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse kan tillskrivas brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 46.5 b ska kommissionen informera det eller de relevanta europeiska standardiseringsorganen och ta upp frågan i den kommitté som inrättats på grundval av artikel 5 i direktiv 98/34/EG. Kommittén ska efter att ha hört det eller de relevanta europeiska standardiseringsorganen yttra sig utan dröjsmål.

Artikel 48

Formell bristande överensstämmelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 46 ska en medlemsstat, om den konstaterar något av följande, ålägga den berörda ekonomiska aktören eller privatimportören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:
 - a) Märkningen om överensstämmelse har anbringats i strid mot artikel 17, 18 eller 19.
 - b) Det saknas märkning om överensstämmelse.
 - c) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
 - d) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
 - e) Den tekniska dokumentationen är antingen inte tillgänglig eller inte komplett.
2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 fortsätter, ska den berörda medlemsstaten vidta alla lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av produkten på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden, eller om det gäller en produkt som har importerats av en privatimportör för eget bruk, att användningen av denna produkt förbjuds eller beläggs med restriktioner.

KAPITEL VII

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 49

Delegering av befogenheter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 50 om ändring av följande bilagor för att beakta den tekniska utvecklingen och nya vetenskapliga rön:

- a) Bilaga I del B punkt 2 och bilaga I del C punkt 1, med undantag av direkta eller indirekta ändringar av gränsvärdena för avgasutsläpp eller buller och av froudetalet och värdet för förhållandet mellan motoreffekt och displacement.
- b) Bilagorna V, VII och IX.

De ändringar som avses i led a kan omfatta ändringar i fråga om referensbränslen, kraven för provning av avgasutsläpp och buller samt hållbarhetskriterier.

Artikel 50

Utövande av delegering

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 49 ska ges på obestämd tid från och med den dag som anges i artikel 60.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 49 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande ska avsluta delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Det ska börja gälla dagen efter att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid en senare tidpunkt som anges i beslutet. Beslutet ska inte påverka giltigheten hos de delegerade akter som redan trätt i kraft.
4. När kommissionen har antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 49 ska träda i kraft endast om Europaparlamentet eller rådet inte har gjort några invändningar inom två månader efter det att akten anmäldes till Europaparlamentet och rådet, eller om Europaparlamentet och rådet, innan den perioden löpt ut, har informerat kommissionen om att de inte har några invändningar. Perioden ska förlängas med två månader på initiativ av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 51
Genomförandeakter

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv i syfte att säkerställa att direktivet tillämpas på ett enhetligt sätt, särskilt när det gäller genomförandet av kraven i artikel 25 samt bestämmelserna om båtkategorier, tillverkarskylt, förebyggande av utsläpp och navigationsljus enligt bilaga I del A, ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 52
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i den förordningen.

KAPITEL VIII

SÄRSKILDA ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 53 *Rapportering*

Senast den *[[dd/mm/åååå] fem år efter det datum som avses i artikel 57.1 andra stycket]* och därefter vart femte år, ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen om hur detta direktiv tillämpas. Den rapporten ska innehålla en utvärdering av dels situationen när det gäller produkternas säkerhet och miljöprestanda, dels hur verkningsfullt detta direktiv är samt en beskrivning av de marknadsövervakningsaktiviteter som bedrivs av den medlemsstaten.

Kommissionen ska utarbeta och offentliggöra en sammanfattning av de nationella rapporterna.

Artikel 54 *Motivering till åtgärder*

Alla åtgärder som vidtas enligt detta direktiv för att förbjuda eller begränsa att en produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk, eller för att dra tillbaka eller återkalla produkten från marknaden ska innehålla en redogörelse för grunderna till åtgärden.

Sådana åtgärder ska utan dröjsmål meddelas den berörda parten, som samtidigt ska informeras om vilka rättsmedel som denne förfogar över enligt gällande lagstiftning i medlemsstaten i fråga och vilka tidsfrister som gäller för dessa rättsmedel.

Artikel 55 *Insyn*

Kommissionen ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att uppgifter som påverkar alla tillämpliga beslut om tillämpningen av detta direktiv görs tillgängliga.

Artikel 56 *Sanktioner*

Medlemsstaterna ska fastställa regler för sanktioner, som kan inbegripa straffrättsliga påföljder för allvarliga överträdelse, vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och de ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att sanktionerna verkställs.

Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och får skärpas om den relevanta ekonomiska aktören eller privatimportören tidigare har begått en liknande överträdelse av bestämmelserna i detta direktiv.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den *[[dd/mm/åååå] det datum som avses i artikel 57.1 andra stycket]* och därefter utan dröjsmål alla ändringar som gäller dem.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 57 *Införlivande*

1. Medlemsstaterna ska senast den [[dd/mm/åååå] 18 månader efter den dag för ikraftträdande som anges i artikel 61] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [[dd/mm/åååå] två år efter den dag för ikraftträdande som anges i artikel 61].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 58 *Övergångsperiod*

1. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som omfattas av direktiv 94/25/EG och som överensstämmer med det direktivet tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk och som tillhandahölls på marknaden eller togs i bruk före den [dd/mm/åååå](ett år efter den dag som avses i artikel 57.1 andra stycket).
2. Medlemsstaterna får inte förhindra att utombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen och har en effekt under 15 kilowatt tillhandahålls på marknaden eller tas i bruk om de uppfyller gränsvärdena för avgasutsläpp enligt steg I som fastställs i bilaga I del B punkt 2.1, har tillverkats av små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG²⁵ och släpptes ut på marknaden före den [dd/mm/åååå] (fyra år efter den dag som avses i artikel 57.1 andra stycket).

²⁵ EUT [...]

*Artikel 60
Upphävande*

Direktiv 94/25/EG ska upphöra att gälla från och med den *[[dd/mm/åååå] det datum som avses i artikel 57.1 andra stycket]*.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till det här direktivet.

*Artikel 60
Ikraftträdande*

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 61
Adressater*

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i [...] den

*På Europaparlamentets vägnar
Ordförande*

*På rådets vägnar
Ordförande*

BILAGA I

VÄSENTLIGA KRAV

A. Väsentliga säkerhetskrav för utformningen och konstruktionen.

1. BÅTKATEGORIER

Kategori	Vindstyrka (Beaufort-skalan)	Signifikant våghöjd ($H^{1/3}$, meter)
A – Ocean	överstigande 8	överstigande 4
B – Utanför öppen kust och utomskärs	upp till och med 8	upp till och med 4
C – Kustfarvatten och inomskärs	upp till och med 6	upp till och med 2
D – Skyddade farvatten	upp till och med 4	upp till och med 0,3

Förklarande anmärkningar:

- A. OCEAN: Konstruerade för längre färder då vindstyrkan kan överstiga 8 (Beaufort-skalan) och det kan förekomma signifikanta våghöjder på 4 m eller mer, med undantag för onormala förhållanden, och båtar som huvudsakligen kan klara sig själva.
- B. UTANFÖR ÖPPEN KUST OCH UTOMSKÄRS: Konstruerade för färder utanför kusten då vindstyrkan kan vara upp till och med 8 och med en signifikant våghöjd på upp till och med 4 m.
- C. KUSTFARVATTEN OCH INOMSKÄRS: Konstruerade för färder nära kusten, i stora bukter, flodmynningar, sjöar och floder då vindstyrkan kan vara upp till och med 6 och med en signifikant våghöjd på upp till och med 2 m.
- D. SKYDDADE VATTEN: Konstruerade för färder på skyddade kustvatten, i mindre bukter, på mindre sjöar, floder och kanaler då vindstyrkan kan vara upp till och med 4 och med en signifikant våghöjd på upp till och med 0,3 meter, med enstaka vågor på högst 0,5 meter, till exempel från passerande fartyg.

Fritidsbåtar inom respektive kategori ska utformas och konstrueras för att motsvara parametrarna i fråga om stabilitet, flytkraftsegenskaper och andra relevanta väsentliga krav som anges i bilaga I samt ha goda manöveregenskaper.

2. ALLMÄNNA KRAV

2.1. Identifiering av vattenfarkoster

Varje vattenfarkost ska vara märkt med ett 14-siffrigt identifieringsnummer som inbegriper följande uppgifter:

- (29) tillverkarens kod,
- (30) tillverkningsland,
- (31) unikt serienummer,
- (32) tillverkningsmånad och tillverkningsår,
- (33) årsmodell.

Närmare bestämmelser för den märkning som avses i första stycket fastställs i den relevanta harmoniserade standarden.

2.2. Tillverkarskylt

Varje vattenfarkost ska bära en permanent anbringad skylt separat från skroidentitetsbeteckningen, med uppgift om åtminstone

- a) tillverkarens namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke,
- b) CE-märkning,
- c) båtkategori enligt avsnitt 1,
- d) tillverkarens rekommenderade maximala last härledd från punkt 3.6 exklusive vikten på innehållet i de fasta tankarna när dessa är fulla,
- e) antal personer som tillverkaren rekommenderar under färd och för vilket vattenfarkosten konstruerats.

När det gäller privatimport ska de kontaktuppgifter och rekommendationer som avses i leden a, d och e även omfatta det anmälda organ som har utfört bedömningen av överensstämmelse.

2.3. Skydd mot fall överbord och sätt att åter ta sig ombord

Varje vattenfarkost ska vara utformad för att minimera riskerna för att falla överbord och för att underlätta att åter ta sig ombord.

2.4. Synfält från huvudsaklig styrplats

För motorbåtar ska den huvudsakliga styrplatsen ge föraren god sikt 360° runt om vid normala användningsförhållanden (hastighet och last).

2.5. Ägarens instruktionsbok

Varje vattenfarkost ska vara utrustad med en instruktionsbok i enlighet med artiklarna 7.7 och 9.4. Denna instruktionsbok ska särskilt betona brandrisken och risken för inträngande vatten och innehålla de uppgifter som anges i punkterna 2.2, 3.6 och 4 liksom vattenfarkostens vikt i kg utan last.

3. KRAV PÅ INTEGRITET OCH SKROVSTYRKA

3.1. Skrovstyrka

Valet och kombinationen av material och deras konstruktion ska säkerställa att vattenfarkosten är stark nog i alla avseenden. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt kategorin enligt avsnitt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last i enlighet med punkt 3.6.

3.2. Stabilitet och fribord

Båten ska ha tillräcklig stabilitet och tillräckligt fribord med avseende på dess kategori enligt avsnitt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last enligt punkt 3.6.

3.3. Reservdeplacement och flytmedel

Vattenfarkosten ska vara byggd så att den har erforderliga flytegenskaper för sin kategori enligt punkt 1 och tillverkarens rekommenderade maximala last enligt punkt 3.6. Alla beboeliga farkoster med flera skrov ska vara så konstruerade att de antingen inte kan hamna upp och ner i vattnet eller också har tillräcklig flytkraft och håller sig flytande upp och ner i vattnet.

Vattenfarkoster med en längd på under 6 m, som kan vattenfyllas då de används i sin kategori, ska ha lämpliga flytmedel för vattenfyllt tillstånd.

3.4. Öppningar i skrov, däck och överbyggnad

Öppningar i skrov, däck och överbyggnad får inte sätta ner vattenfarkosternas skrovstyrka eller dess täthet när de är stängda.

Fönster, ventiler, dörrar och luckor ska motstå det vattentryck som det är troligt att de kan utsättas för, liksom de punktlaster som uppstår när personer går på däck.

Skrovgenomföringar under den vattenlinje som motsvarar tillverkarens rekommenderade maximala last enligt punkt 3.6 ska vara utrustade med avstängningsanordningar som ska vara lätt åtkomliga.

3.5. Inträngande vatten

Varje vattenfarkost ska vara utformad så att risken för att den ska sjunka är minimal.

Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt

- a) sittbrunnar och andra brunnar som bör vara självdränerande eller utrustade för att på annat sätt hålla vatten borta ur båtens innandöme,
- b) ventilationsöppningar,
- c) länsning med pump eller på annat sätt.

3.6. Tillverkarens rekommenderade maximala last

Tillverkarens rekommenderade maximala last av bränsle, vatten, proviant, annan utrustning och personer (i kg) för vilken vattenfarkosten är utformad ska bestämmas i enlighet med

båtkategori (avsnitt 1), stabilitet och fribord (punkt 3.2) samt reservdeplacement och flytmedel (punkt 3.3).

3.7. Förvaring av livflottar

Alla vattenfarkoster i kategori A och B, och vattenfarkoster i kategori C och D som är längre än sex meter, ska vara utrustade med plats för en eller flera livflottar som är stora nog att rymma det antal personer som båten är utformad att ta med enligt tillverkarens rekommendation. Förvaringsplatsen eller -platserna ska vara lätt åtkomliga vid varje tidpunkt.

3.8. Utrymning

Alla beboeliga farkoster med flera skrov som kan hamna upp och ner i vattnet då de används i sin kategori ska vara utrustade med fungerande utrymningsanordningar om de skulle hamna upp och ner i vattnet.

Alla beboeliga vattenfarkoster ska vara utrustade med fungerande utrymningsanordningar i händelse av brand.

3.9. Ankring, förtöjning och bogsering

Alla vattenfarkoster ska, med hänsyn till sin kategori och sina egenskaper, vara utrustade med fästen eller andra anordningar som på ett betryggande sätt kan ta upp de laster som uppstår vid ankring, förtöjning eller bogsering.

4. MANÖVEREGENSKAPER

Tillverkaren ska säkerställa att vattenfarkosternas manöveregenskaper är tillfredsställande i förhållande till den starkaste motor för vilken båten är utformad och konstruerad. I fråga om alla marina motorer för fritidsbruk ska maximal motoreffekt anges i instruktionsboken.

5. MONTERINGSFÖRESKRIFTER

5.1. Motor och motorrum

5.1.1. Inombordsmotor

Alla inombordsmotorer ska placeras i ett utrymme separat från boendetrymmen och installeras för att minimera risken för brand eller spridning av brand liksom risken för giftig rök, hetta, buller eller vibrationer i boendetrymmen.

Motordelar och tillbehör som kräver regelbunden tillsyn eller service ska vara lätt åtkomliga.

Isoleringen i motorrum ska inte underhålla förbränning.

5.1.2. Ventilation

Motorrummet ska vara ventilerat. Alla luftöppningar ska säkras mot vatteninträngning i motorrummet.

5.1.3. *Friliggande delar*

Såvida inte motorn skyddas av en huv eller genom placering i eget utrymme ska friliggande rörliga eller heta delar av motorn som kan orsaka personskador avskärmade effektivt.

5.1.4. *Utombordsmotor*

Alla båtar med utombordsmotor ska ha en anordning som förhindrar start med ilagd växel utom

- a) när motorn åstadkommer en statisk dragkraft på mindre än 500 newton (N),
- b) när motorn är försedd med ett gasreglage som begränsar dragkraften till 500 newton när motorn startas.

5.1.5. *Vattenskotrars funktion utan förare*

Vattenskotrar ska utformas antingen med automatisk motoravstängning eller med en anordning som automatiskt sänker hastigheten och får farkosten att röra sig framåt i cirklar om föraren avsiktligt lämnar den eller faller överbord.

5.2. **Bränslesystem**

5.2.1. *Allmänt*

Utrustning och installationer för påfyllning, förvaring, ventilation och tankning av bränsle ska vara konstruerade och installerade så att risken för brand och explosion minimeras.

5.2.2. *Bränsletankar*

Bränsletankar, rör och slangar ska vara fästa och åtskilda eller skyddade från varje betydelsefull värmekälla. Det material som tankarna är tillverkade av och den metod enligt vilken de tillverkats ska vara i överensstämmelse med deras kapacitet och bränsletyp.

Bensinbränsletankar ska inte utgöra en del av skrovet och

- a) skyddas mot brand från motorn och varje annan gnistkälla,
- b) vara skilda från boendetrymmen.

Dieselbränsletankar får vara sammanbyggda med skrovet.

5.3. **Elektriska system**

Elektriska system ska vara utformade och installerade för att säkerställa att vattenfarkosten fungerar korrekt under normala förhållanden och för att minimera risken för brand och elektriska stötar.

Alla grupper, utom motorns startkrets, som får ström från batterier ska skyddas mot överbelastning och kortslutning.

Ventilation ska förhindra att eventuell gas från batterierna kan ansamlas. Batterierna ska vara ordentligt fastsatta och skyddade från inträngande vatten.

5.4. Styrssystem

5.4.1. Allmänt

System för styrning och framdrivningskontroll ska vara utformade, konstruerade och installerade för att ge överföring av styrkrafter under förutsebara förhållanden.

5.4.2. Nödutrustning

Segelbåtar och båtar med en enkel inombordsmotor med fjärrstyrt roderstyrssystem ska vara utrustade med en nödutrustning som gör det möjligt att styra vattenfarkosten med nedsatt hastighet.

5.5. Gasanläggningar

Gasanläggningar för hushållsbruk ska vara av den typ som använder gas i förångad form och vara konstruerade och installerade för att undvika läckor och explosionsrisk och ska kunna täthetskontrolleras. Material och utrustning ska vara lämpliga för den särskilda gas som används för att motstå de påkänningar och den miljö som de utsätts för till sjöss.

Varje anordning ska vara utrustad med en tändsäkring som verkar på samtliga brännare. Varje gasförbrukande anordning måste vara försedd med en separat ledning för tillförsel av gas, och varje anordning måste ha en separat stängningsanordning. Tillräcklig ventilation måste finnas för att förhindra risker på grund av läckor och förbränningsprodukter.

Varje vattenfarkost med en fast installerad gasanläggning ska vara utrustad med ett särskilt utrymme för förvaring av gasbehållare. Utrymmet ska vara skilt från boendetrymmen, tillgängligt endast från utsidan och ventilerat till fria luften så att varje gasutsläpp försvinner över bord.

5.6. Brandskydd

5.6.1. Allmänt

Vid valet av utrustning som installeras och vattenfarkostens utformning ska hänsyn tas till risken för brand och dess spridning. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt omgivningen närmast öppna lågor, varma platser eller motorer och hjälpmotorer, olje- och bränsleöversvämning, oskyddade olje- och bränsleledningar och dragning av elektriska ledningar, särskilt i närheten av varma maskindelar.

5.6.2. Brandskyddsutrustning

Fritidsbåtar ska vara utrustade med en lämplig brandskyddsutrustning anpassad till brandrisken, eller också ska det anges var lämplig brandskyddsutrustning anpassad till brandrisken finns och vilken dess kapacitet är. Båten får inte tas i bruk förrän lämplig brandskyddsutrustning finns ombord. Bensinmotorrum ska skyddas genom en brandskyddsanordning som gör att motorrummet inte behöver öppnas i händelse av brand. Bärbara eldsläckare, om sådana monteras, ska finnas lätt åtkomliga, och en ska vara placerad så att den lätt kan nå från fritidsbåtens huvudstyrplats.

5.7. Navigationsljus

När navigationsljus installeras ska de vara i överensstämmelse antingen med bestämmelserna i 1972 års Colreg (internationella sjövägsregler till förhindrande av kollisioner till sjöss) eller CEVNI-bestämmelserna (europeiska trafikförordningen för navigering på inre vattenvägar).

5.8. Förebyggande av utsläpp och installationer som underlättar transporten av avfall in till land

Vattenfarkoster ska vara konstruerade så att oavsiktliga utsläpp av förorenande ämnen (olja, bränsle osv.) förhindras.

Vattenfarkoster som är utrustade med toalett ska ha spillvattentank eller vattenbehandlingssystem.

Vattenfarkoster med installerad spillvattentank ska utrustas med en standardiserad utsläppsanslutning som gör det möjligt att koppla ihop mottagningsanordningarnas rör med vattenfarkosternas utsläppsrör.

Därutöver ska varje öppning i skrovet avsedd för toalettavfall vara försedd med en ventil som kan säkras i stängt läge.

B. Väsentliga krav för framdrivningsmotorers avgasutsläpp

Framdrivningsmotorer ska uppfylla de väsentliga kraven för avgasutsläpp som fastställs i denna del.

1. MOTORIDENTITET

1.1. Varje motor ska vara tydligt märkt med följande information:

- a) Motortillverkarens varumärke eller handelsnamn.
- b) Motortypen, motorfamiljen (i tillämpliga fall).
- c) Ett unikt motoridentifikationsnummer.
- d) CE märkning.

1.2. Den märkning som avses i punkt 1.1. ska vara beständig under motorns normala livslängd och ska vara lättläst och outplånlig. Om etiketter eller skyltar används ska de fästas på ett sådant sätt att de inte lossnar under motorns normala livslängd och inte kan avlägsnas utan att förstöras eller göras oläsliga.

1.3. Märkningen ska anbringas på en del av motorn som är nödvändig för dess normala drift och som normalt inte behöver bytas ut under motorns livslängd.

1.4. Märkningen ska placeras så att den är väl synlig för en vanlig människa när motorn har monterats med alla de delar som är nödvändiga för motorns drift.

2. KRAV FÖR AVGASUTSLÄPP

Framdrivningsmotorer ska vara så utformade, tillverkade och monterade att motorns avgaser vid korrekt installation och normal användning inte överstiger gränsvärdena i punkt 2.1., tabell 1, och punkt 2.2., tabellerna 2 och 3:

2.1. Tillämpliga gränsvärden till och med den [dd/mm/åååå (slutet av den övergångsperiod som avses i artikel 58 (steg D]):

Tabell 1

(g/kWh)

Typ	Kolmonoxid $CO = A + B/P_N^n$			Kolväten $HC = A + B/P_N^n$			Kväveoxider NO_x	Partiklar PT
	A	B	n	A	B	n		
Tvåtakts- ottomotorer	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ej tillämpligt
Fyrtakts- ottomotorer	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ej tillämpligt

Kompres- sionst�ndning	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0
---------------------------	-----	---	---	-----	-----	-----	-----	-----

I tabellen  r A, B och n konstanter, P_N motorns nominella effekt i kW.

2.2. Tillämpliga gränsvärden från och med den [dd/mm/åååå (slutet av den övergångsperiod som avses i artikel 58 (steg II))]:

Tabell 2:

Gränsvärden för avgasutsläpp när det gäller motorer med kompressionständning(**)

Slagvolym SV (L/cyl)	Motorns nominella effekt P_N (kW)	Partiklar PT (g/kWh)	Kolväten + kväveoxider HC + NO _X (g/kWh)
SV < 0,9	$P_N < 37$	De v�rden som anges i tabell 1	
	$37 \leq P_N < 75^{(*)}$	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3700$	0,15	5,8
$0,9 \leq SV < 1,2$	$P_N < 3700$	0,14	5,8
$1,2 \leq SV < 2,5$		0,12	5,8
$2,5 \leq SV < 3,5$		0,12	5,8
$3,5 \leq SV < 7,0$		0,11	5,8

* Alternativt: motorer med nominell effekt på minst 37 kW samt under 75 kW och med en slagvolym under 0,9 l/cyl f r inte överskrida ett PT-gränsvärde på 0,20 g/kW-hr och ett gränsvärde för kombinerade HC+NO_X-utsläpp på 5,8 g/kW-hr.

** Motorer med kompressionständning f r inte överskrida ett gränsvärde för kolmonoxid (CO) på 5,0 g/kWh.

Tabell 3: Gränsvärden för avgasutsläpp för motorer som arbetar enligt ottoprincipen

Typ av motor	Motorns nominella effekt P_N (kW)	Kolmonoxid CO (g/kWh)	Kolväten + kväveoxider HC + NO _X (g/kWh)

Motorer med inu- drev och inombordsmotorer	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Utombordsmotorer och vattenskotermotorer	$P_N \leq 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	30
	$40 \geq P_N > 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	$P_N > 40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3. Provningscykler och referensbränslen:

2.3.1. Provningscykler och viktningsfaktorer som ska tillämpas:

För motorer med kompressionständning som har variabelt varvtal ska provningscykel E1 eller E5 tillämpas. För motorer som arbetar enligt ottoprincipen och har variabelt varvtal ska provningscykel E4 tillämpas. För motorer med kompressionständning över 130 kW som har variabelt varvtal kan även provningscykel E3 tillämpas.

Cykel E1, provsteg nr	1	2	3	4	5
Varvtal	Nominellt		Mellanvarvtal		Lågt tomgångs- varvtal
Vridmoment, %	100	75	75	50	0
Viktningsfaktor	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3
Cykel E3, provsteg nr	1	2	3	4	
Varvtal, %	100	91	80	63	
Effekt, %	100	75	50	25	
Viktningsfaktor	0,2	0,5	0,15	0,15	
Cykel E4, provsteg nr	1	2	3	4	5

Varvtal, %	100	80	60	40	Tomgång
Vridmoment, %	100	71,6	46,50	25,3	0
Viktningsfaktor	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Cykel E5, provsteg nr	1	2	3	4	5
Hastighet, %	100	91	80	63	Tomgång
Vridmoment, %	100	75	50	25	0
Viktningsfaktor	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

2.4. Tillämpning av motorfamilj och val av huvudmotor

Motortillverkaren är ansvarig för att fastställa vilka motorer från hans sortiment som ska ingå i motorfamiljen.

En huvudmotor ska väljas ut ur en motorfamilj enligt sådana kriterier att dess utsläppsegenskaper blir representativa för hela motorfamiljen. Den motor som har dessa egenskaper och förväntas resultera i de högsta specifika utsläppen (uttryckt i gram per kilowattimme), uppmätt på tillämplig provningscykel, ska normalt väljas ut som huvudmotorn för familjen.

2.5. Provningsbränslen

Provningsbränslet som används för utsläppsprovningen ska ha följande egenskaper:

Bensinbränslen				
Egenskap	RF-02-99		RF-02-03	
	Oblyad		Oblyad	
	min	max	min	max
Research-oktanttal (RON)	95	---	95	---
Motoroktanttal (MON)	85	---	85	---
Densitet vid 15 °C (kg/m ³)	748	762	740	754
Begynnelsekokpunkt (°C)	24	40	24	40

Massförhållande svavel (mg/kg)	---	100	---	10
Blyhalt (mg/l)	---	5	---	5
Ångtryck enligt Reid (kPa)	56	60	---	---
Ångtryck (DVPE) (kPa)	---	---	56	60

Dieselbränslen				
Egenskap	RF-06-99		RF-06-03	
	min	max	min	max
Cetantal	52	54	52	54
Densitet vid 15 °C (kg/m ³)	833	837	833	837
Slutlig kokpunkt (°C)	---	370	---	370
Flampunkt (°C)	55	---	55	---
Massförhållande svavel (mg/kg)	Rappor- teras längre fram	300 (50)	---	10
Massförhållande aska (%)	Rappor- teras längre fram	0,01	---	0,01

Det anmälda organet kan godta provningar som har utförts på grundval av annat provningsbränsle i enlighet med en harmoniserad standard.

3. HÅLLBARHET

Motortillverkaren ska tillhandahålla monteringsanvisningar och instruktioner för underhåll som, förutsatt att de följs, får till följd att motorn vid normal användning kommer att uppfylla de gränsvärden som fastställs i punkt 2.5. under motorns hela normala livslängd och vid normala användningsförhållanden.

Denna information ska motortillverkaren ha tagit fram genom långtidsprovning baserad på normala arbetscykler och genom beräkning av materialförslitningen så att nödvändiga

instruktioner för underhåll kan utarbetas av tillverkaren och medfölja alla nya motorer när de första gången släpps ut på marknaden.

Med motorns normala livslängd avses följande:

- a) För motorer med kompressionständning: 480 drifttimmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.
- b) För inombordsmotorer som arbetar enligt ottoprincipen eller inombordsmotorer med inu-drev med eller utan inbyggt avgassystem:
 - i) Under 373 kW: 480 drifttimmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.
 - ii) För motorer i kategori $373 < PN \leq 485$ kW: 150 drifttimmar eller tre år, beroende på vilket som inträffar först.
 - iii) För motorkategori $PN > 485$ kW: 50 drifttimmar eller ett år, beroende på vilket som inträffar först.
- c) Motorer för vattenskotrar: 350 timmar eller fem år, beroende på vilket som inträffar först.
- d) Utombordsmotorer: 350 timmar eller tio år, beroende på vilket som inträffar först.

4. ÄGARENS INSTRUKTIONSBOK

Varje motor ska vara utrustad med en instruktionsbok på det eller de EU-språk som fastställs av den medlemsstat där motorn ska saluföras.

Denna instruktionsbok ska

- a) innehålla de monteringsanvisningar och instruktioner för underhåll som behövs för att garantera motorns funktion så att kraven i punkt 3 (hållbarhet) kan uppfyllas,
- b) ange motoreffekten mätt i enlighet med den harmoniserade standarden.

C. Väsentliga bullerkrav

Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem, vattenskotrar samt utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska uppfylla de väsentliga bullerkrav som fastställs i denna del.

1. BULLERNIVÅER

- 1.1. Fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem, vattenskotrar samt utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska vara så utformade, tillverkade och monterade att bullret från dem¹ inte överstiger gränsvärdena i nedanstående tabell:

Tabell	
Motorns nominella effekt (en motor) i kW	Maximal ljudtrycksnivå = L_{pASmax} dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

I tabellen är P_N = motorns nominella effekt i kW för en motor vid nominellt varvtal och L_{pASmax} = maximal ljudtrycksnivå i dB.

För två- och flermotoriga enheter bestående av alla motortyper tillåts en avvikelse på 3 dB.

- 1.2. Som alternativ till bullernivåprovningar ska fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev, utan inbyggt avgassystem, anses uppfylla bullerkraven enligt punkt 1.1. om de har ett froudetal på $\leq 1,1$ och ett värde för förhållande mellan motoreffekt och displacement på ≤ 40 och om motorn och avgassystemet har monterats enligt tillverkarens specifikationer.
- 1.3. Froudetalet ska beräknas genom att man dividerar båtens maximala hastighet V (m/s.) med kvadratroten av vattenlinjens längd l_{wl} (m.) multiplicerad med en fast gravitationskonstant ($g = 9,8 \text{ m/s}^2$)

$$Fn = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot l_{wl})}}$$

Förhållandet mellan motoreffekt och displacement ska beräknas genom att den nominella motoreffekten P_N (i kW) divideras med farkostens displacement D (i ton) = $\frac{P}{D}$

2. ÄGARENS INSTRUKTIONSBOK

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem samt vattenskotrar ska den instruktionsbok som krävs enligt bilaga I del A punkt 2.5 innehålla sådan information som är nödvändig för att hålla farkosten och avgassystemet i sådant skick att överensstämmelse med de specificerade bullergränsvärdena vid normal användning säkerställs i möjligaste mån.

För utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem ska den instruktionsbok som krävs enligt bilaga I del B avsnitt 4 innehålla sådana bruksanvisningar som är nödvändiga för att hålla motorn i sådant skick att överensstämmelse med de specificerade bullergränsvärdena vid normal användning säkerställs i möjligaste mån.

3. HÅLLBARHET

Bestämmelserna om hållbarhet i del B avsnitt 3 ska i tillämpliga delar tillämpas när det gäller överensstämmelse med de krav för buller som fastställs i [...].

BILAGA II

UTRUSTNING för vattenfarkoster

- (1) Gnistskyddad utrustning för bensindrivna inombordsmotorer med backslag och inombordsmotorer med drev samt tankutrymmen för bensin.
- (2) Skydd mot att utombordsmotorer kan startas med en växel ilagd.
- (3) Rattar, styrmekanismer och styrkabelsatser.
- (4) Bränsletankar som är avsedda för fast installation och bränsleslangar.
- (5) Prefabricerade luckor och fönster.

BILAGA III

FÖRSÄKRAN FRÅN TILLVERKAREN ELLER DENNES REPRESENTANT INOM UNIONEN, ELLER DEN PERSON SOM ANSVARAR FÖR UTSLÄPPANDET PÅ MARKNADEN AV DELVIS FÄRDIGSTÄLLDA VATTENFARKOSTER ELLER DELVIS FÄRDIGSTÄLLD UTRUSTNING

(Artikel 6.2 och 6.3)

- A. Den försäkran från tillverkaren eller dennes representant inom unionen som avses i artikel 6.2 ska innehålla följande uppgifter:
- a) Tillverkarens namn och adress.
 - b) Namn och adress till tillverkarens representant i unionen eller, i tillämpliga fall, den person som ansvarar för utsläppandet på marknaden.
 - c) En beskrivning av den delvis färdigställda vattenfarkosten.
 - d) En uppgift om att den delvis färdigställda vattenfarkosten uppfyller de väsentliga krav som är tillämpliga på detta konstruktionsstadium. Detta ska omfatta hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som tillämpats eller hänvisningar till de specifikationer enligt vilka överensstämelsen försäkras på detta konstruktionsstadium. Här ska det också anges att den ska färdigställas av andra juridiska eller fysiska personer i enlighet med detta direktiv.
- B. Den försäkran från tillverkaren, dennes representant inom unionen eller den person som ansvarar för utsläppandet på marknaden som avses i artikel 6.3 ska innehålla följande uppgifter:
- a) Tillverkarens namn och adress.
 - b) Namn och adress till tillverkarens representant i unionen eller, i tillämpliga fall, den person som ansvarar för utsläppandet på marknaden.
 - c) En beskrivning av utrustningen.
 - d) En uppgift om att utrustningen uppfyller de tillämpliga väsentliga kraven.

BILAGA IV

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE

1. Nr xxxxxx (produktens entydiga identifikation: typ, serienummer i tillämpliga fall).
2. Namn på och adress till tillverkaren eller dennes representant [representanten måste också ange tillverkarens företagsnamn och adress] eller privatimportören.
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på eget ansvar av tillverkaren, privatimportören eller den person som avses i artikel 20.3 eller 20.4 i direktiv [...].
4. Föremål för försäkran (identifiera produkten så att den kan spåras. Vid behov kan ett foto bifogas):
5. Föremålet för försäkran i [...] överensstämmer med relevant unionslagstiftning om harmonisering:
6. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder som använts eller hänvisningar till de specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
7. I tillämpliga fall: Det anmälda organet ... (namn, nummer) har utfört ... (beskrivning av åtgärden) och utfärdat intyget:
8. Identiteten på den person som är bemyndigad att underteckna för tillverkarens räkning eller för dennes representant inom unionen.
9. Ytterligare information:

Försäkran om överensstämmelse ska innehålla en försäkran från tillverkaren om att motorn, om den installeras i en vattenfarkost enligt tillverkarens anvisningar, kommer att uppfylla de krav som enligt detta direktiv uppställs för avgasutsläpp och buller och att motorn inte får tas i bruk förrän den vattenfarkost där den ska installeras har försäkrats överensstämma, om så krävs, med tillämpliga krav i direktivet i samtliga nedanstående fall:

- a) inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem,
- b) motorer som är typgodkända enligt direktiv 97/68/EG och som överensstämmer med steg II i enlighet med bilaga I punkt 4.2.3 till det direktivet, och
- c) motorer som är typgodkända enligt direktiv 88/77/EEG.

Om motorn har släppts ut på marknaden under den extra övergångsperiod som föreskrivs i artikel 58.2, ska detta anges i EU-försäkran om överensstämmelse.

Undertecknat för

(ort och datum)

(namn, befattning) (namnteckning)

BILAGA V

ÖVERENSSTÄMMELSE PÅ BASIS AV BEDÖMNING SOM GÖRS EFTER TILLVERKNING

(modul PCA)

1. Överensstämmelse på basis av bedömning som görs efter tillverkning är det förfarande som tillämpas för att bedöma överensstämmelsen för en produkt när varken tillverkaren eller dennes representant har tagit ansvar för att produkten överensstämmer med direktivet och när en fysisk eller juridisk person enligt artikel 20.2, 20.3 eller 20.4 som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk på eget ansvar försäkrar att denna produkt överensstämmer. Denna person ska fullgöra de skyldigheter som fastställs i punkterna 2 och 4 samt på eget ansvar säkerställa och försäkra att den berörda produkten, som omfattas av bestämmelserna i punkt 3, överensstämmer med de tillämpliga kraven i detta direktiv.
2. Den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska lämna in en ansökan till ett anmält organ om att få produkten bedömd efter tillverkningen och måste förse det anmälda organet med de handlingar och det tekniska underlag som gör att det anmälda organet kan bedöma produktens överensstämmelse med kraven i detta direktiv samt alla tillgängliga uppgifter om produktens användning sedan den först har tagits i bruk.

Den person som släpper ut en sådan produkt på marknaden eller tar den i bruk ska hålla dessa handlingar och underlag tillgängliga för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att produktens överensstämmelse har bedömts i enlighet med den bedömning som görs efter tillverkning.

3. Det anmälda organet ska undersöka den enskilda produkten och göra beräkningar, provningar och andra bedömningar i den omfattning som krävs för att garantera produktens överensstämmelse med relevanta krav i detta direktiv.

Det anmälda organet ska upprätta och utfärda ett intyg och en tillhörande rapport om överensstämmelse utifrån den bedömning som gjorts samt hålla en kopia av intyget och den tillhörande rapporten om överensstämmelse tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter det att organet har utfärdat dessa handlingar.

Det anmälda organet ska anbringa sitt identifikationsnummer intill märkningen om överensstämmelse på den godkända produkten eller låta anbringa det under sitt ansvar.

Om den bedömda produkten är en vattenfarkost, ska det anmälda organet också under sitt ansvar låta anbringa det identifieringsnummer för vattenfarkoster som avses i bilaga I del A punkt 2.1. I samband med detta ska fältet för tillverkningsland användas för att ange det anmälda organets etableringsland och fälten för tillverkarens identifieringsnummer användas för att ange det identifieringsnummer som tilldelats det anmälda organet för bedömningen efter tillverkning, följt av serienumret för intyget efter tillverkning. Fälten i vattenfarkostens

identifieringsnummer för tillverkningsmånad och tillverkningsår ska användas för att ange månad och år för den bedömning som görs efter tillverkningen.

4. Märkning om överensstämmelse och försäkran om överensstämmelse
 - 4.1. Den person som släpper ut en produkt på marknaden eller tar den i bruk ska anbringa CE-märkningen samt under ansvar av det anmälda organet enligt avsnitt 3 detta organs identifieringsnummer på den produkt för vilken det anmälda organet har bedömt och garanterat överensstämmelse med relevanta krav enligt direktivet.
 - 4.2. Den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse och hålla den tillgänglig för de berörda nationella myndigheterna i tio år efter utfärdandedatum för intyget efter tillverkning. I försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken produktmodell den har upprättats.

En kopia av försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.
 - 4.3. Om den bedömda produkten är en vattenfarkost, ska den person som släpper ut den på marknaden eller tar den i bruk på vattenfarkosten anbringa den tillverkarskylt som beskrivs i bilaga I del A punkt 2.2. Skylten ska innehålla orden ”Intyg efter tillverkning” och vattenfarkostens identifieringsnummer som beskrivs i bilaga I del A punkt 2.1 i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.
5. Det anmälda organet ska informera den person som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk om hans eller hennes skyldigheter enligt denna bedömning som görs efter tillverkningen.

BILAGA VI

TILLÄGGSKRAV NÄR INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL OCH ÖVERVAKADE PRODUKTKONTROLLER ENLIGT MODUL A1 ANVÄNDS (ARTIKEL 25.2)

Utformning och konstruktion

På en eller flera vattenfarkoster som representerar tillverkarens produktion ska en eller flera av följande provningar, en motsvarande beräkning eller kontroll utföras av tillverkaren eller för dennes räkning:

- a) Provning av stabiliteten i enlighet med bilaga I del A punkt 3.2.
- b) Provning av flytkraftsegenskaperna i enlighet med bilaga I del A punkt 3.3.

Buller

För fritidsbåtar med inombordsmotorer eller motorer med inu-drev utan inbyggt avgassystem samt för vattenskotrar gäller följande: På en eller flera vattenfarkoster som är representativa för tillverkarens produktion ska de ljudnivåprovningar som definieras i bilaga I del C utföras av vattenfarkosttillverkaren eller för dennes räkning, under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

För utombordsmotorer och motorer med inu-drev med inbyggt avgassystem gäller följande: På en eller flera motorer ur varje motorfamilj som är representativa för motortillverkarens produktion ska de ljudnivåprovningar som definieras i bilaga I del C utföras av motortillverkaren eller för dennes räkning, under ledning av ett anmält organ som väljs av tillverkaren.

Om mer än en motor ur en motorfamilj provas, ska den statistiska metod som beskrivs i bilaga XVII användas för att garantera överensstämmelsen hos urvalet.

BILAGA VII

BEDÖMNING AV PRODUKTIONSÖVERENSSTÄMMELSE I SAMBAND MED BULLER OCH AVGASUTSLÄPP

1. För kontrollen av produktöverensstämmelse av en motorfamilj ska ett urval motorer tas ur tillverkningsserien. Tillverkaren ska bestämma antalet motorer (n) i urvalet efter överenskommelse med det anmälda organet.
2. Det aritmetiska medelvärdet X av de resultat som erhållits för urvalet ska beräknas för varje reglerad komponent i buller och avgasutsläpp. Tillverkningsserien ska anses överensstämma med kraven (godkännande) om följande villkor uppfylls:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S är standardavvikelsen där:

$$S^2 = \Sigma (x - X)^2 / (n - 1)$$

X = resultatens aritmetiska medelvärde

x = de enskilda resultaten för urvalet

L = det aktuella gränsvärdet

n = antal motorer i urvalet

k = statistisk faktor beroende på n (se tabell)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0 973	0 613	0 489	0 421	0 376	0 342	0 317	0 296	0 279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0 265	0 253	0 242	0 233	0 224	0 216	0 210	0 203	0 198

Om $n \geq 20$ sätts $k = 0,860 / \sqrt{n}$.

BILAGA VIII

TILLÄGGSFÖRFARANDE SOM SKA TILLÄMPAS ENLIGT ÖVERENSSTÄMMELSE MED TYP SOM GRUNDAR SIG PÅ INTERN TILLVERKNINGSKONTROLL (MODUL C)

I de fall som avses i artikel 25.5 när kvalitetsnivån förefaller otillfredsställande ska följande förfarande tillämpas:

En motor tas ur serien och får genomgå det prov som beskrivs i bilaga I del B. Testmotorer ska vara helt eller delvis inkörda motorer enligt tillverkarens specifikationer. Om de specifika avgasutsläppen från den motor som tas ur produktionen överstiger gränsvärdena i bilaga I del B, får tillverkaren begära att mätningarna utförs på ett urval motorer som tas ur tillverkningsserien och inbegriper den motor som ursprungligen togs ut. För att garantera att urvalet av motorer enligt [...] överensstämmer med direktivets krav ska den statistiska metod som beskrivs i bilaga VII användas.

BILAGA IX

TEKNISK DOKUMENTATION

Den dokumentation som avses i artiklarna 7.2 och 26 ska så långt det är relevant för bedömningen omfatta följande:

- a) En allmän beskrivning av typen.
- b) Konstruktions- och tillverkningsritningar samt skisser av utrustning, delmontage, kretsar och andra relevanta uppgifter.
- c) Beskrivningar och förklaringar som är nödvändiga för att förstå ritningarna, skisserna och produktens funktion.
- d) En förteckning över de standarder som avses i artikel 14 och som tillämpas helt eller delvis samt en beskrivning av de lösningar som valts för att uppfylla de väsentliga kraven när de standarder som avses i artikel 14 inte har tillämpats.
- e) Resultat av konstruktionsberäkningar, undersökningar och andra relevanta uppgifter.
- f) Provningsrapporter eller beräkningar av stabiliteten enligt bilaga I del A punkt 3.2 och av reservdeplacement och flytmedel enligt bilaga I del A punkt 3.3.
- g) Provningsrapporter om avgasutsläpp som visar överensstämmelse med bilaga I del B avsnitt 2.
- h) Provningsrapporter om avgasutsläpp som visar överensstämmelse med bilaga I del C avsnitt 1.

**FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT FÖR FÖRSLAG SOM ENDAST
PÅVERKAR BUDGETENS INKOMSTSIDA**

1. BERÖRDA BUDGETRUBRIKER:

Kapitel och artikel:

Budgeterat belopp för det berörda året:

2. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte budgeten

Förslaget får inga konsekvenser för budgetens utgiftssida, men påverkar budgetens inkomstsida enligt följande:

(miljoner euro avrundat till en decimal)

Budgetrubrik	Inkomster ²⁶	12-månadersperiod, som inleds dd/mm/åååå	[År n]
Artikel 52	<i>Påverkan på egna medel</i>		
Artikel ...	<i>Påverkan på egna medel</i>		

Situation efter åtgärden					
	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
Artikel ...					
Artikel ...					

²⁶ När det gäller traditionella egna medel (jordbrukstullar, sockeravgifter och tullar) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 procent avdrag för uppbördskostnader.